

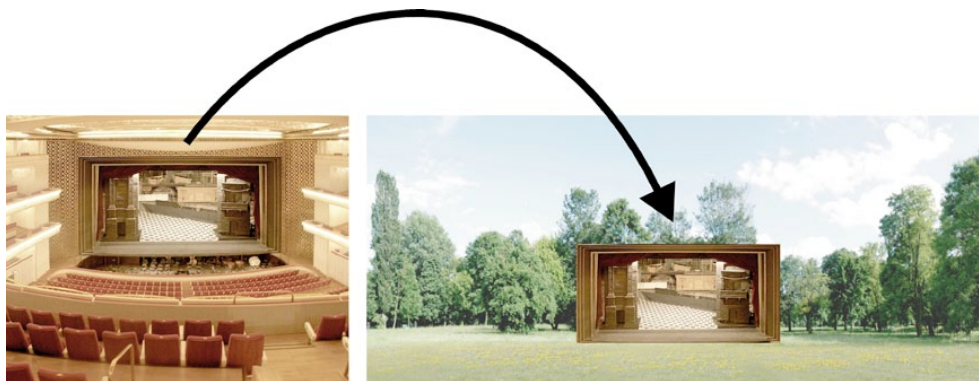
WYBÓR PRAC NADESŁANYCH NA KONKURS
„PROJEKTOWANIE TOŻSAMOŚCI/TOŻSAMOŚĆ PROJEKTOWANIA”

IGOR BROŻYNA

IGOR BROŻYNA

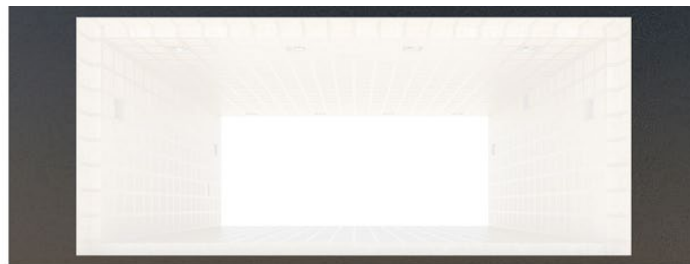

Edgar Degas - Rehearsal 1873-78

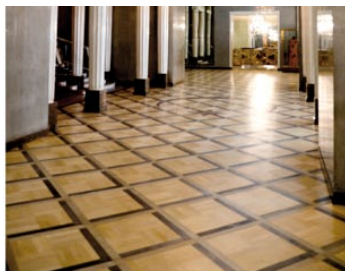
Forma pawilonu odnosi się do sceny Teatru Wielkiego - Opery Narodowej. Dzięki bezpośredniemu nawiązaniu oraz prostej formie pawilon ma szansę symbolicznie reprezentować budynek teatru w przestrzeni miasta.

Stworzona zostaje rama kadrująca przestrzeń pawilonu. Wewnętrzne aktywności stają się rysunkiem elewacji. W ten sposób forma pawilonu przywołuje skojarzenia nie tylko ze sceną ale także z obrazem w ramie, co podkreśla interdyscyplinarny charakter projektu.

Wewnątrz ramy znajdują się funkcje takie jak: zaplecze administracyjno-techniczne, ekran multimedialny, toaleta, zamykane schowki na meble, ławka, oraz urządzenia wspomagające funkcjonowanie pawilonu takie jak oświetlenie, nagłośnienie, projektor i ekran. Konstrukcję stanowi drewniany stelaż ukryty wewnątrz ramy. Instalacja elektryczna także przebiega wewnątrz, wzdłuż ścian. Całość można składać, przewozić i rozkładać.

Detal ułożenia płyt sklejk jest inspirowany wzorami posadzek wewnątrz Teatru Wielkiego - Opery Narodowej.

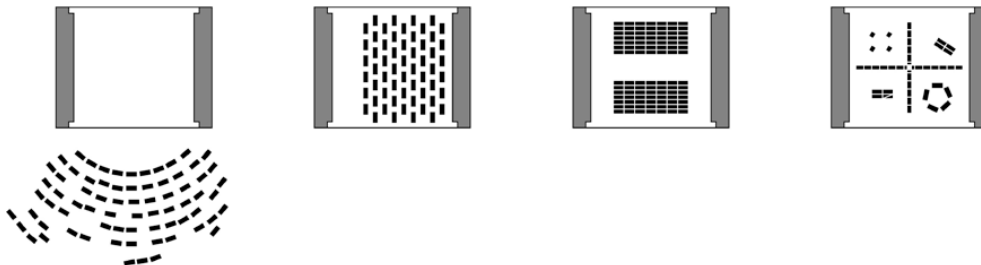
Wnętrze pawilonu ma wolny plan, umożliwiając wiele wariantów aranżacji. Materiałem podłogi, ścian oraz sufitu jest drewniana sklejka wodoodporna, ma budzić skojarzenia ze sceną teatralną, sugerować zmienność przestrzeni.

Pojedynczy mebel to moduł o wymiarach wynikających ze wzoru wnętrza (48cm x 108cm x 40cm). Jego forma jest zbliżona do formy pawilonu

Meble zostały zaprojektowane tak, by można było łączyć je, wykorzystywać na różne sposoby. Pozwala to na dostosowanie przestrzeni do konkretnej funkcji. Meble są także modułami, które można wykorzystywać we wnętrzach budynków.

przykładowe aranżacje wnętrza skala 1:500

Rozwiązania techniczne

Konstrukcja

Konstrukcję stanowi drewniany szkielet, płyty elewacyjne ze sklejki wodoodpornej w różnych odcieniach są montowane do szkieletu konstrukcyjnego.

Instalacje

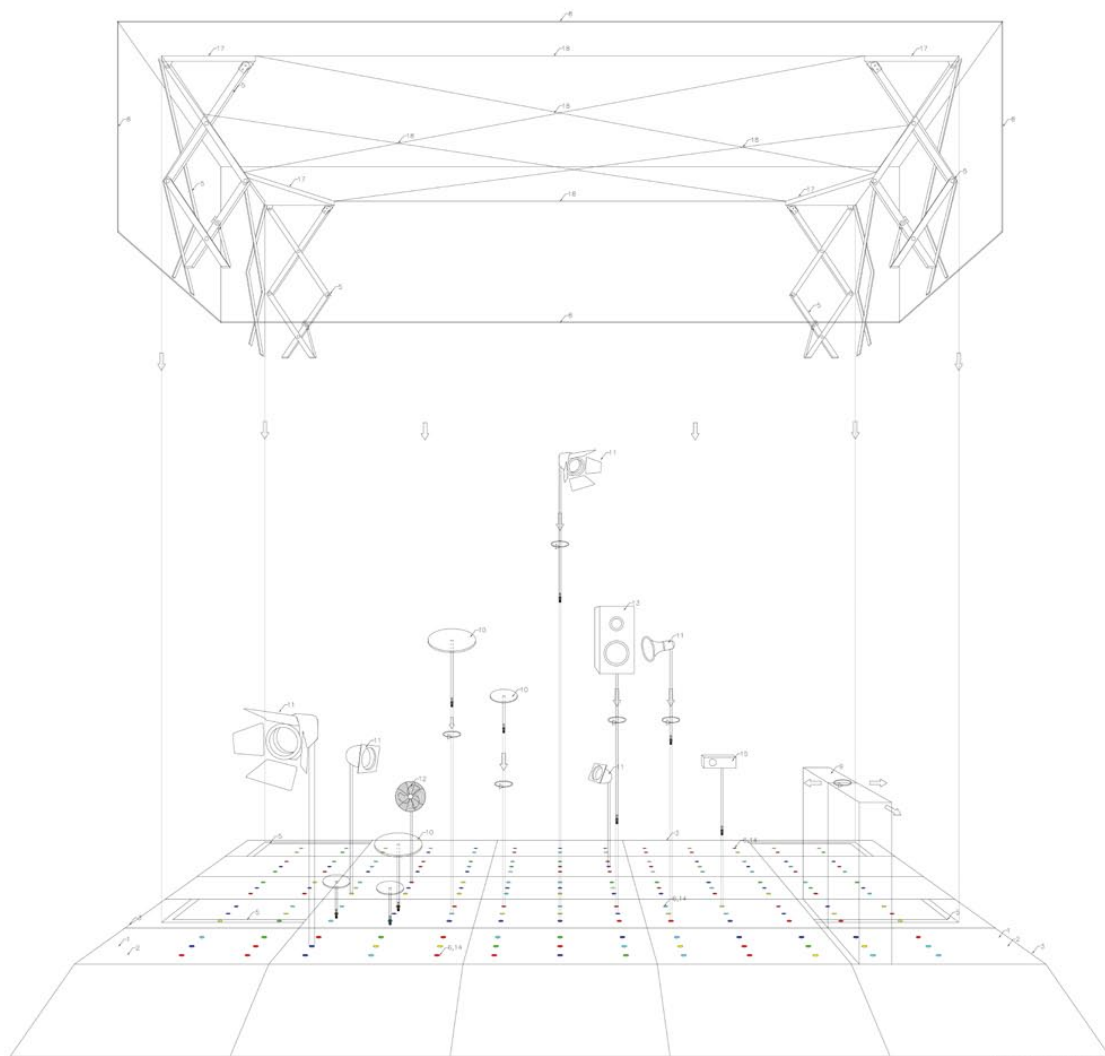
- woda spływa z dachu poprzez spadek, następnie poprzez rury spustowe ukryte za elewacją jest odprowadzana poza pawilon,
- instalacja elektryczna może przebiegać w dowolny sposób po szkielecie pawilon, za elewacją, umożliwiając dostęp do prądu z każdego miejsca,
- w przypadku umieszczenia toalety w pawilonie (co jest opcjonalne), instalacja wentylacyjna oraz kanalizacyjna powinna przebiegać za elewacją, wzdłuż szkieletu konstrukcyjnego pawilonu

MAGDALENA SIEMIENOWICZ

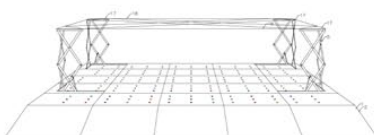

projektowanie tożsamości / tożsamość projektowania
DFERALAB

GZ632LM

podłączenie podtrzymki portyfoliowych
oraz montaż płyt ledyjnych z surowcem

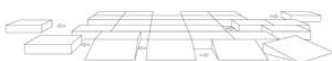

montaż ciężkiej sprzątkowej zastawki

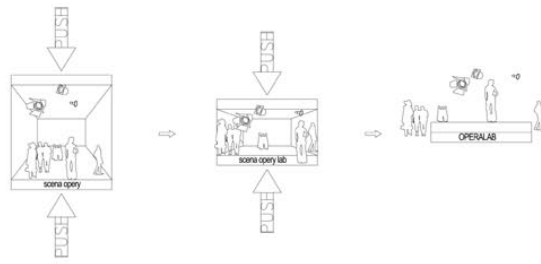

napiecie materiału na podkonstrukcję -
kontrola sprężystości i izolacja odgłosów
-zastawienie szwielu łamy

montaż zadaszlenia

aranżacje modułów

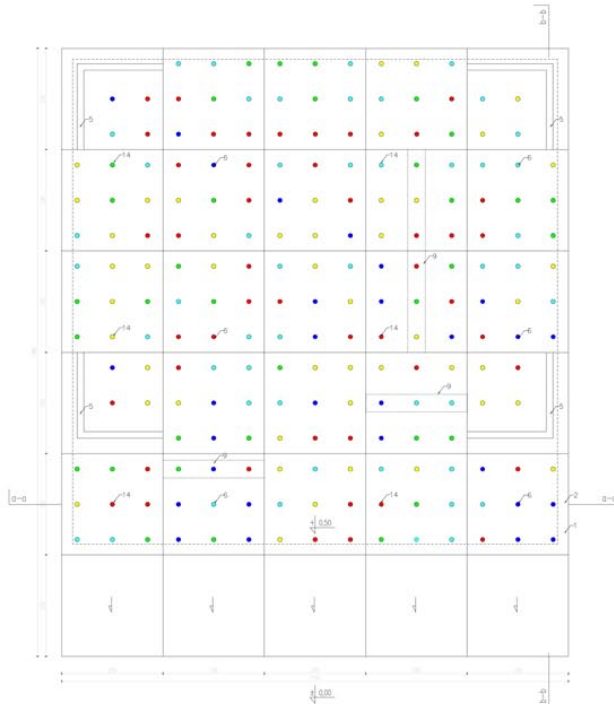
dostawne pawilon-sceny do lokalizacji:

FILIZOFOIA WSPÓŁCZESNEJ ELEGANCI
nie forma nie kształt fantazji jest oznaka
nowoczesnej elegancji i innowacyjności
założenia, historia zaliczyła już lekcje ozdoby
stylu głośnych, trudnych geometrii form
współczesna elegancja jest komfort życia i
czasu w formie fizycznej, świadomych funkcji
umiejętności i możliwości zainicjowania tu i teraz
współczesna filozofia odrzuca się od braku
świadomości w działaniu.

CZYMI/KIM DZIS JEST OPERA?
proponowany pawilon nie ma być widelnią na
torcie opery, współczesna opera zmienia
definiowanie siebie, jak każde sztuka ogólna
wzorna estetycznych wrażeń w nasze życie
funkcje użytkowe, odpowiada na naszą kondycję
jest jej lustrem, obecnie, po i w trakcie
premier, przetwarzaniom dźwięku i kierunku
filozofii, opera dziś chce wyjść na miasto –
pytanie jak bardzo upuścić się na tę
paradę... i to pytanie było startem w
rozważaniach nad definicją przestrzeni
konkursowego pawilonu.

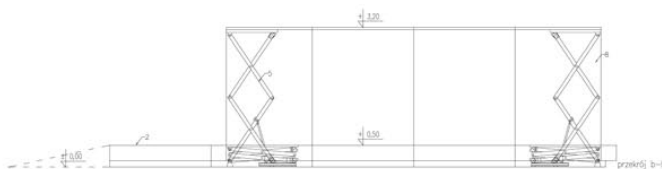
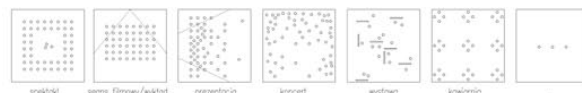
FORMA JEST KONTEKST
formy pawilonu tworzy kontekst – to ściany
miasta będą jego scenografią, obiektem będzie
kadrowal sceny, będzie ramą do wydarzeń
które dostosowuje swą formę do funkcji
lokalizacji.

legenda:

- 1 mobilne moduły pawilonu sceny
- 2 deski drewniane np merbau 1500x120x15 mm impregnowane przeciwogniowo – posadzka sceny
- 3 płytki ceramiczne – wykończenie rantu modułu
- 4 oświetlenie ciągłe liniowe szpary modułów sceny
- 5 podnośnik natycowy (z podnoszenia min 255 cm – zamontowane w modułach brzegowych klasycznego układu sceny
- 6 zasłepki gniazd – wielobarwna lampa LED w kolorystyce logo opera lub w płaszczyźnie posadzki
- 7 konstrukcja zadaszenia – cięgna stalowe, podnośniki pantografowe
- 8 membrana poliolefinowa w kolorze czarnym spandex lub tkanina sonnetland w kolorze czarnym – zadaszenie pawilonu sceny
- 9 mobilna modułowa ściana multimedialna montowana zasilana z gniazd 240x200cm
- 10 stoiki krzeselka montowane do gniazda z tworzywa sztucznego w kolorze czarnym – wyposażenie
- 11 oświetlenie sceniczne montowane do gniazda – wyposażenie
- 12 ślimakowy montowany do gniazda – wyposażenie
- 13 nagłośnienie montowane do gniazda – wyposażenie
- 14 gniazda dołączone możliwość szybkiego montażu / demontażu wybranych elementów małej architektury i podłączenia do potrzebnej sieci
- 15 gniazda wyposażone są w sieci elektryczne i telekomunikacyjne – sterowanie
- 16 projektor multimedialny montowany do gniazda – wyposażenie
- 17 trójkątna płyta aluminiowa/kompozyt z polimeru połączona z podnośnikiem pantografowym na śruby
- 18 cięgna konstrukcji zadaszenia

wielofunkcyjna przestrzeń pawilonu-sceny schemat użytkowania:

MAGDALENA SIEMIENOWICZ

FOILOZOFIA WSPÓŁCZESNEJ ELEGANCI

nie forma nie kształt fantazji jest oznaka nowoczesnej elegancji innowacyjności założenia. historia zaliczyła już lekcje ozdobnych stiuków gipsowych, trudnych geometrii form. współczesną elegancją jest komfort życia tj. czasu w formie fizycznej, świadomych funkcji, umiejętności i możliwości zaistnienia tu i teraz. współczesna filozofia odżegnuje się od braku świadomości w działaniu.

CZYM JEST OPERA DZIS?

proponowany pawilon nie ma być wisienką na torcie opery. współczesna opera zmieniła definiowanie siebie. jak każda sztuka oprócz walorów estetycznych wnosi w nasze życie funkcje użyteczne. odpowiada na naszą kondycję, jest jej lustrem. obecnie, po i w trakcie przemian, przewartościowości zmian dążeń i kierunków filozofii, opera dziś chce wyjść „na miasto” - pytanie jak bardzo upudruje się na tą paradę... I to pytanie było startem w rozważaniach nad definiowaniem przestrzeni konkursowego pawilonu.

FORMĄ JEST KONTEKST

formę pawilonu tworzy kontekst – to ściany miasta będą jego scenografią. obiekt będzie kadrował sceny. Będzie ramą do wydarzeń która dostosowuje swą formę do funkcji, lokalizacji.

pawilon w naszym rozumieniu powinien być:

- przestrzenią kreacji, której forma nie przytłacza kreacji swą wizualnością
- sprawną maszyną, która ma podlegać aranżacjom
- wydarzeniem zapisującym przestrzeń
- sceną miejską
- żywym organizmem o składowych:
 - o deski tańca
 - o obsługa multimedialna
 - o teletechnika
 - o nagłośnienie
 - o opcjonalna przesłona
 - o opcjonalne zadaszenie

postulaty GZ632LMgroup

NIE

- nie chcemy budować rzeźby
- nie chcemy martwych pomników
- nie chcemy blichtru

TAK

- chcemy uczestniczyć
- chcemy współtworzyć
- chcemy odczarować

odpowiedź:

- mobilne moduły

Projektem naszym jest mobilny moduł 230x230x50 cm. Zwiłokrotnienie tego elementu pozwala nam osiągnąć różne przestrzenie pawilonu. To on dostosowuje się do tkanki miejskiej, do zastanych warunków.

Obowiązująca jest zmienna siatka 230x230cm. Układ ten jest punktem wyjścia do tworzenia „kompozycji w ruchu”, przez co rozumiana jest możliwość aranżacji przestrzeni w sposób odpowiadający aktualnym potrzebom.

Otrzymujemy w ten sposób podest z wmontowanym w nim „zapleczem obsługi technicznej” z nieograniczoną możliwością eksploatacji, ingerencji, aranżacji.

Dogodne gabaryty modułów umożliwiają transport kołowy i szybki montaż i demontaż obiektu.

- gniazda montażowe

Umieszczone w siatce gniazda dają możliwość szybkiego montażu / demontażu wybranych elementów małej architektury i podłączenia do potrzebnej sieci (siedziska, oświetlenie, reflektory i lampy w posadzce, stoliki, ścianki multimedialne, urządzenia służące do zabawy – np. balony, dmuchawy, wiatraki, parasole, itp.) Dzięki temu, w zależności od potrzeb, w każde gniazdo można osadzić potrzebny element. W przypadku pozycji pustej montowana jest wielobarwna lampa LED w kolorystyce logo opery.lab (w płaszczyźnie posadzki).

- posadzka

Wykonana z desek drewnianych drewna egzotycznego merabau 1500x120x15mm.

- zadaszenia, ścianki - black box

W celu zapewnienia intymności wydarzeń (jeśli te będą miały takie zapotrzebowanie) oraz względów izolacyjności akustycznej, termicznej umożliwiamy użytkownikom montaż zadaszenia.

Jest to konstrukcja ciężkowa wsparta na podnośnikach pantografowych (h podnoszenia min 255cm). Podnośniki zamontowane są na stałe w 4 narożnikach w 8 mobilnych modułach. Po złożeniu stanowią fragment posadzki.

Całość zadaszenia pokryta jest membraną poliuretanową spandex w kolorze czarnym lub tkaniną sonnenland. Materiały te związane są z partnerską firmą projektu – bmw. Membrana użyta została do pokrycia innowacyjnego modelu bmw gina natomiast tkanina używana jest do poszycia zadaszeń kabrioletów. Obydwa odporne na wodę.

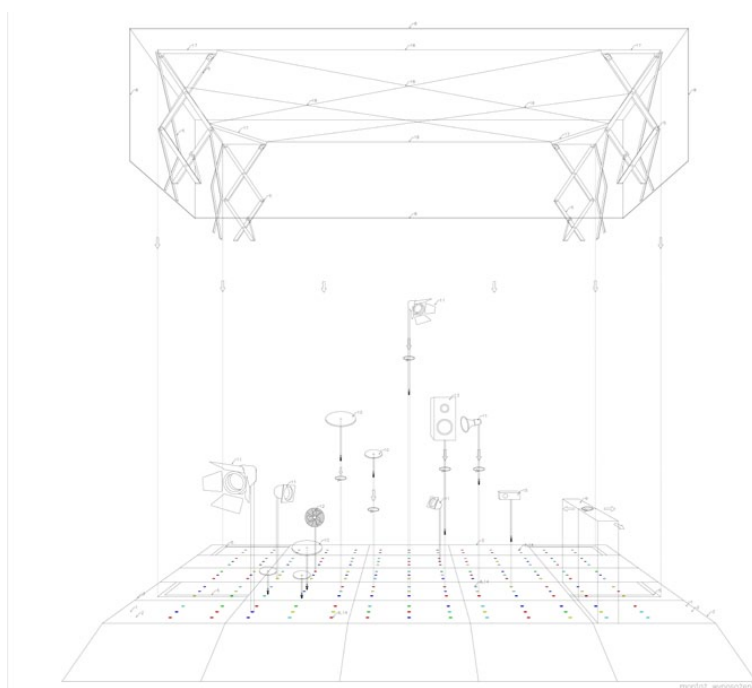
Membrana / tkanina będzie stanowić również ekran do projekcji multimedialnych – zewnętrznych i wewnętrznych. To projekcje będą zmienną elewacją.

- wyposażenie

- o ściany multimedialne 230x200 cm – mobilne, interaktywne ściany multimedialne w ilości wymaganej przez inwestora, montowane do gniazd sceny
- o i-kioski multimedialne montowane do gniazd
- o siedziska, stoliki w kolorze czarnym z tworzywa sztucznego, lakierowane, montowane do gniazd, ten sam model (forma, materiał, kolor) do użytku poza powierzchnią pawilonu montaż na nodze z talerzem.
- o oświetlenie sceniczne montowane do gniazd, wg zapotrzebowania inwestora i specyfikacji programu
- o nagłośnienie (głośniki, mikrofony) montowane do gniazd, wg zapotrzebowania inwestora i specyfikacji programu
- o projektor multimedialny montowane do gniazd, wg zapotrzebowania inwestora i specyfikacji programu
- o dmuchawy montowane do gniazd, wg zapotrzebowania inwestora i specyfikacji programu

- ekologia / recycling

Materiały wykorzystane w projekcie są pochodzenia naturalnego (drewno, ceramika, tkanina) Po zakończeniu działań projektu operalab. proponujemy przekazać moduły podestów do użytku działań innych organizacji związanych z kulturą. Jest to swoista forma recydingu.

LIGIA KRAJEWSKA

SPECYFIKACJA MATERIAŁOWA

S1 - ŚCIANA KIOSKU

- 1.5CM SZKŁO BEZPIECZNE
- FOLIA DOTYKOWA
- 18.0 CM MONITORY LED / KONSTRUKCJA DREWNIANA
- 2.0CM OBUDOWA Z DREWNA, MALOWANIE RAL 7035

S2 - MODUŁY W PRZYZIEMIU

- 2.0CM OBUDOWA Z DREWNA, MALOWANIE RAL 7035
- IZOLACJA PRZECIWWODNA
- 18.0CM KONSTRUKCJA DREWNIANA / CELULOZA
- IZOLACJA PRZECIWWODNA
- 2.0CM OBUDOWA Z DREWNA, MALOWANIE RAL 7035

S3 - MODUŁY PONA D TERENEM

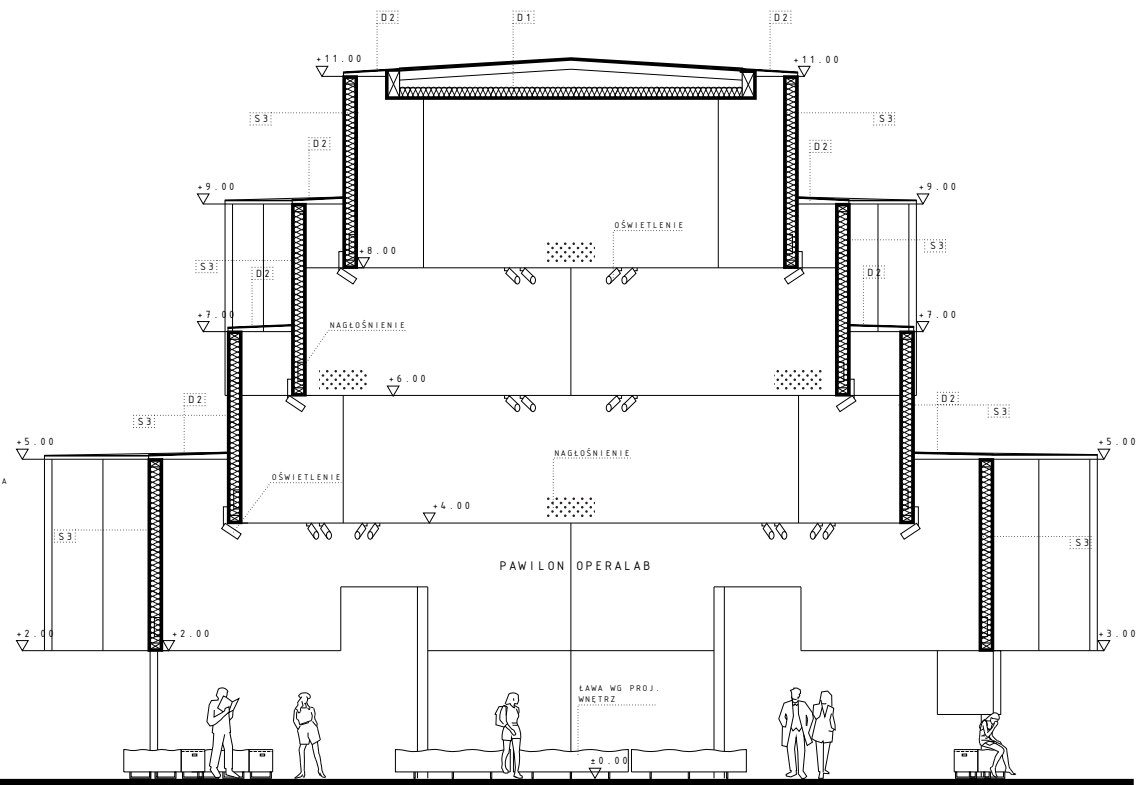
- 2.0CM OBUDOWA Z DREWNA, MALOWANIE RAL 7035
- IZOLACJA PRZECIWWODNA
- 18.0CM KONSTRUKCJA DREWNIANA / CELULOZA
- IZOLACJA PRZECIWWODNA
- 1.8CM PŁYTA WĄDROWA MOCOWANA NA SZTYWNO
- 2.0CM PŁYTA WĄDROWA FORNIROWANA (DAB)

D1 - DACH NAD PAVILONEM

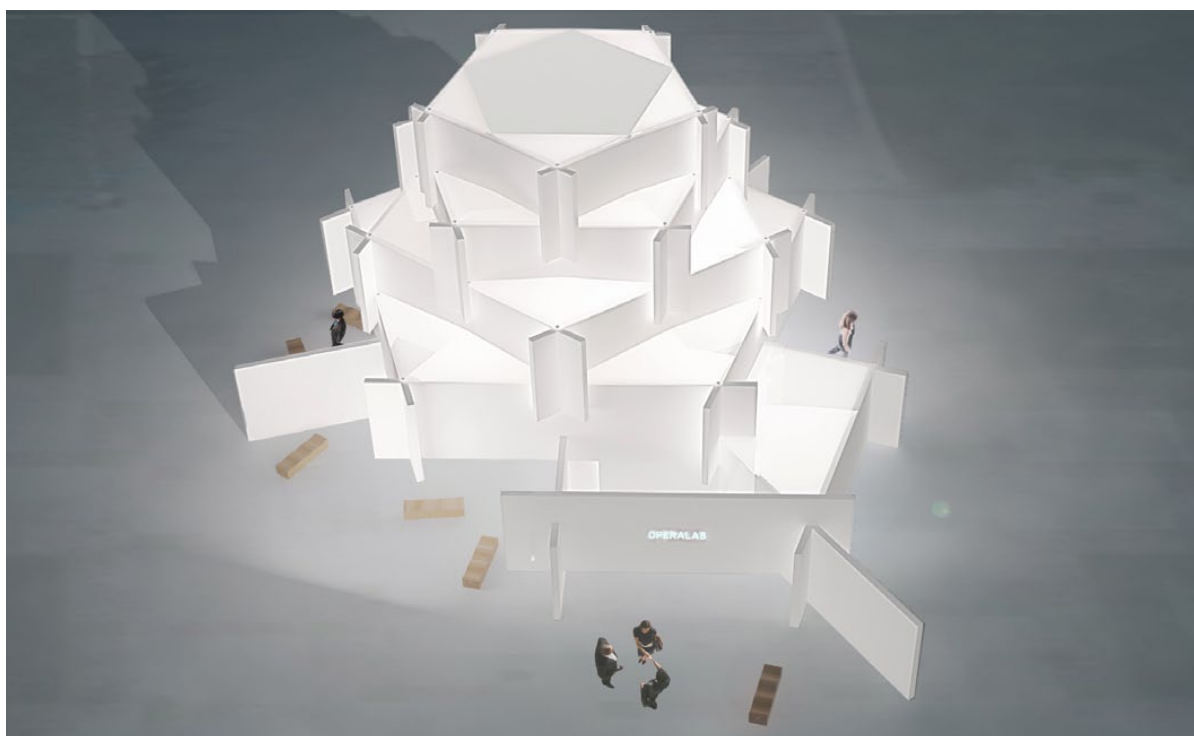
- MEMBRANA EPDM RAL 7035
- 1.8CM PŁYTA WĄDROWA
- KONSTRUKCJA Z DREWNA / CELULOZA
- 1.8CM PŁYTA WĄDROWA MOCOWANA NA SZTYWNO
- 2.0CM PŁYTA WĄDROWA FORNIROWANA (DAB)

D2 - ŚWIETLIKI DACHOWE

- 2.0CM SZKŁO AKRYLOWE MATOWE

LIGIA KRAJEWSKA

IDEA

Sztuka towarzyszy człowiekowi od narodzin cywilizacji i przenika niemal wszystkie dziedziny życia. Nieustannie redefiniowana, przechodzi ciągłą ewolucję, a jej granice są niemożliwe do sprecyzowania.

Idea powołania w miejskiej przestrzeni OPERALAB – mobilnego think tanku – jest dowodem transformacji zachodzących w strukturach Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, stanowiących o otwartości i nowoczesności tej elitarniej instytucji kultury.

Symbolem inicjatywy jest pawilon, będący letnią siedzibą OPERALAB: miejscem, gdzie podobnie jak w operze, wspólnie egzystują wszelkie dziedziny sztuki.

Głównym zamysłem projektu jest wydzielenie z tkanki miejskiej fragmentu przestrzeni, prowokującej do twórczego wykorzystania. Wytworzenie bardziej miejsca, niż budynku. Miejsca, w którym łączy się świat elit i artystów z wielowątkową specyfiką miasta. Tym razem, to nie widz przychodzi do teatru, lecz teatr do widza.

ARCHITEKTURA

Uniesiona ponad terenem, charakterystyczna konstrukcja o pozornie złożonej budowie, tworzy otwartą przestrzenną strukturę. Wspiera się zaledwie na pięciu, koncentrycznie położonych smukłych tarczach. Ich znaczna długość oraz kierunek ustawienia, zwiększają zakres oddziaływania wnętrza, nie definiując jednoznacznie jego granicy. Relacja pawilon – miasto, jest każdorazowo ustalana, zależnie od potrzeb konkretnego wydarzenia. Przestrzeń pomiędzy podporami stanowi bufor, dystans, konieczny do uzyskania odpowiedniego stopnia intymności we wnętrzu i pozwalający na subtelny limitację odwiedzających. Pawilon pozostaje miejscem dostępnym dla wszystkich, którzy świadomie zdecydują się na wniknięcie do jego centrum.

Uroczysty i podniosły nastrój, jaki panuje we wnętrzu pawilonu, przyciąga miłośników sztuki, przywodząc na myśl chwile spędzone w wytwornych salach operowych i teatralnych. Wysoka, efektowna przestrzeń z „wirującymi” drewnianymi pierścieniami, to nic innego jak reminiscencja klasycznej widowni teatralnej: wysokiej, monumentalnej, otoczonej kolejnymi warstwami balkonów. W takim miejscu, oderwani od codzienności, dajemy „porwać się” czystej sztuce.

To tutaj architektura przestaje być zaledwie tłem dla artystycznych wydarzeń, lecz aktywnie bierze udział w budowaniu nastroju! W rękach twórcy, kuratora, opiekuna, pawilon staje się multimedialnym narzędziem działającym na wszystkie zmysły. Światło, dźwięk, obraz, przestrzeń ulegają przeobrażeniu, dostosowują się do konkretnych pomysłów. Takie warunki prowokują do eksperymentu. Są doskonałym gruntem dla działań artystycznych oraz polem badań innowacyjnego think-tanku.

Zarówno we wnętrzu jak i na zewnątrz, wyraźny, modułowy charakter struktury komunikuje zasadę modularności, a mocno wyartykułowane połączenia wzmacniają ten efekt. Moduł – pojedyncza tarcza o stałej wysokości 3m i zmiennej długości – jako jednostka konstrukcyjna, techniczna i formalna, stanowi odzwierciedlenie współczesnej tendencji architektury do wielofunkcyjności elementów składowych.

LOKALIZACJA

Współczesną, ekspresyjną formę pawilonu, zbudowano w oparciu o kompozycyjną zasadę osiowości. Zabieg ten jest ukłonem w kierunku klasycznych wartości jakie odnaleźć można w bryle TW-ON, a także budowie samochodów (BMW) i może być wspólnym, nienahalnym elementem t o z s a m o ś c i o w y m. Osiowość w architekturze często kojarzona była z obiektami najwyższej rangi.

Nie bez powodu, proponowaną lokalizacją pawilonu OPERALAB jest plac pomiędzy Zamkiem Ujazdowskim a Kanatem Piaseczyńskim, będący częścią reprezentacyjnej Osi Stanistawowskiej. T a p r e s t i z o w a lokalizacja, w bliskim sąsiedztwie istotnego obiektu kultury (CSW), jednak z dala od zgiełku miasta, pozwala dotrzeć do pawilonu świadomym odbiorcom, a także umożliwić realizację hucznych wydarzeń w towarzystwie zieleni miejskiej.

Pawilon, dzięki otwartemu charakterowi, korzysta z ukształtowania najbliższego otoczenia, traktując rozległe schody jako swoistą widownię dla większych wydarzeń odbywających się pod jego dachem. Parterowy układ pawilonu oraz sugerowane wykorzystanie istniejącej powierzchni placu, czynią obiekt całkowicie dostępnym dla osób niepełnosprawnych.

UKŁAD FUNKCJONALNY I WYPOSAŻENIE

Otwarty charakter podkreślany jest przez brak elementów zamykających (poza chronionym zapleczem). Pawilon nie działa jak zwykły obiekt, czynny w konkretnych godzinach. Jest strukturą przestrzenną, rzeźbą, symbolem współczesnej kultury, otwartej, dostępnej dla wszystkich i o każdej porze. Funkcjonalnie niedefiniowalny, składa się, poza główną, dowolnie aranżowaną przestrzenią (140m²), z technicznego pomieszczenia obsługującego (18,5 m²), oraz przestrzeni pomocniczej (18,5 m²), gdzie przechowywane są np. elementy widowni nie będące w użyciu. Miejsce to, oddzielone jest od otoczenia uniesioną ścianą pawilonu, na której widnieje neon OPERALAB oraz logo patronów: TW-ON i BMW. Na tylnej ścianie pomieszczenia obsługi zamontowano tzw. kiosk i n t e r a k t y w n y – panel z folią dotykową, przymocowaną do szyby ochraniającej monitory lcd. Kiosk (razem z neonem) wyznacza strefę wejściową pawilonu, z której korzystać można bez zakłócania wydarzeń odbywających się w części głównej.

We wnętrzu, szczególną rolę pełnią drewniane, modułowe ławy o 'falującej' powierzchni, oparte na stalowej konstrukcji. Pokryte wysokiej jakości fornirem dębowym – tym samym co wewnętrzne płaszczyzny ścian pawilonu – pozwalają na dowolną konfigurację widowni. Pojedynczy element zapewnia miejsce trzem osobom, z zachowaniem wygodnego dystansu pomiędzy nimi – dzięki wygięciu siedziska. Miękkie linie ustawionych kolejno rzędów dopełniają charakterystycznego wyrazu wnętrza, kontrastując z ostrymi krawędziami obiektu.

Brak stałych elementów, poza samymi podporami, zapewnia pełną dowolność w aranżacji i możliwość dostosowania pawilonu do wydarzeń różnego typu. Tradycyjny spektakl, występ, dyskusja, wystawa, teatr eksperymentalny, pokaz mody, performance, itp – wszystkie te wydarzenia mogą bez przeszkód odbyć się pod szyldem OPERALAB, wszystkie w tym samym miejscu. Widownia ustawiana jest koncentrycznie pomiędzy podporami, z dwóch stron sali ze sceną pośrodku, lub klasycznie na wprost sceny, którą stanowi mobilny, dzielony na dwie części, podest o wysokości 40 cm i falujących brzegach. Po rozłożeniu ław na placu wokół pawilonu, co pokreśla jego związek z miastem, dostajemy ponad 940 m³ wnętrza, gotowego do realizacji dowolnego wydarzenia artystycznego.

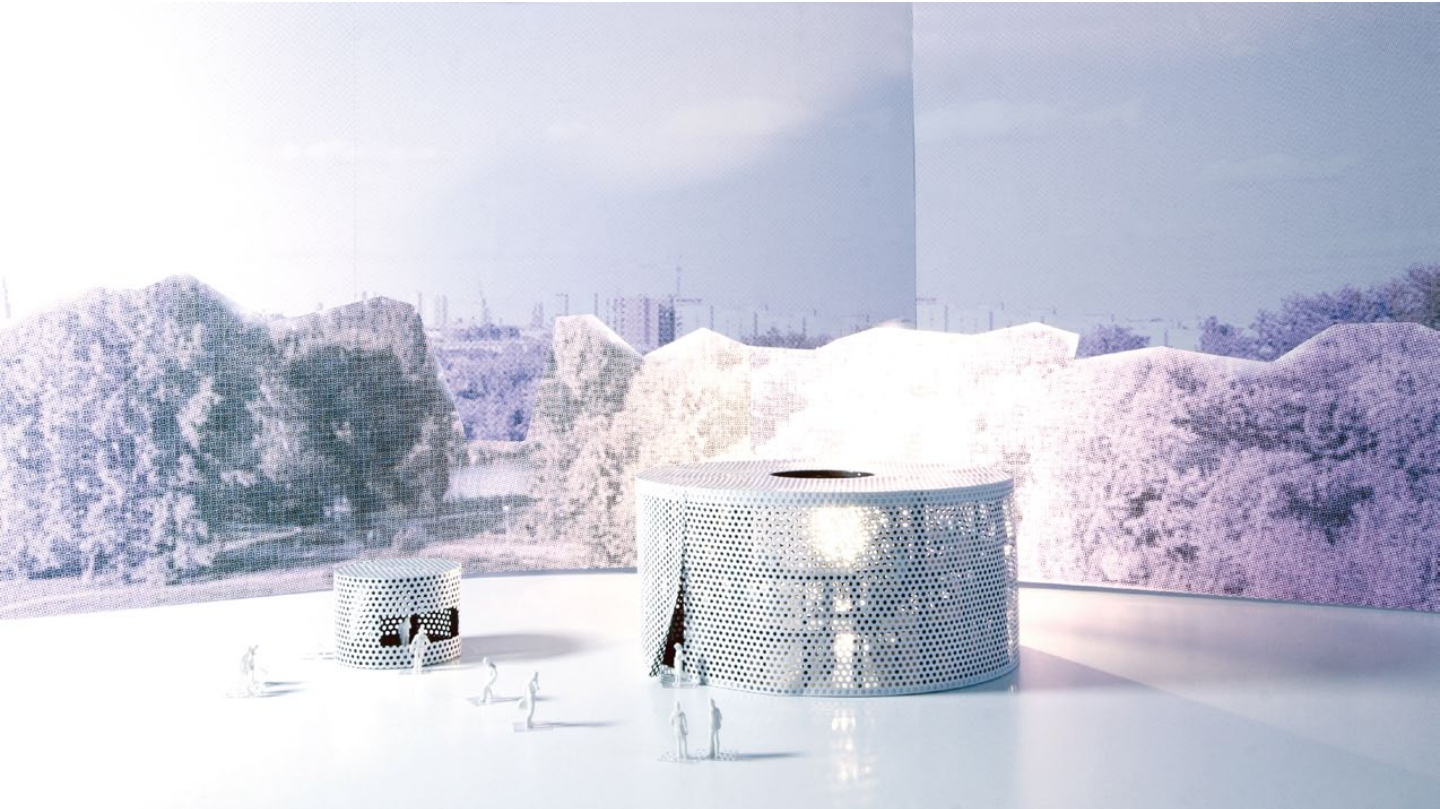
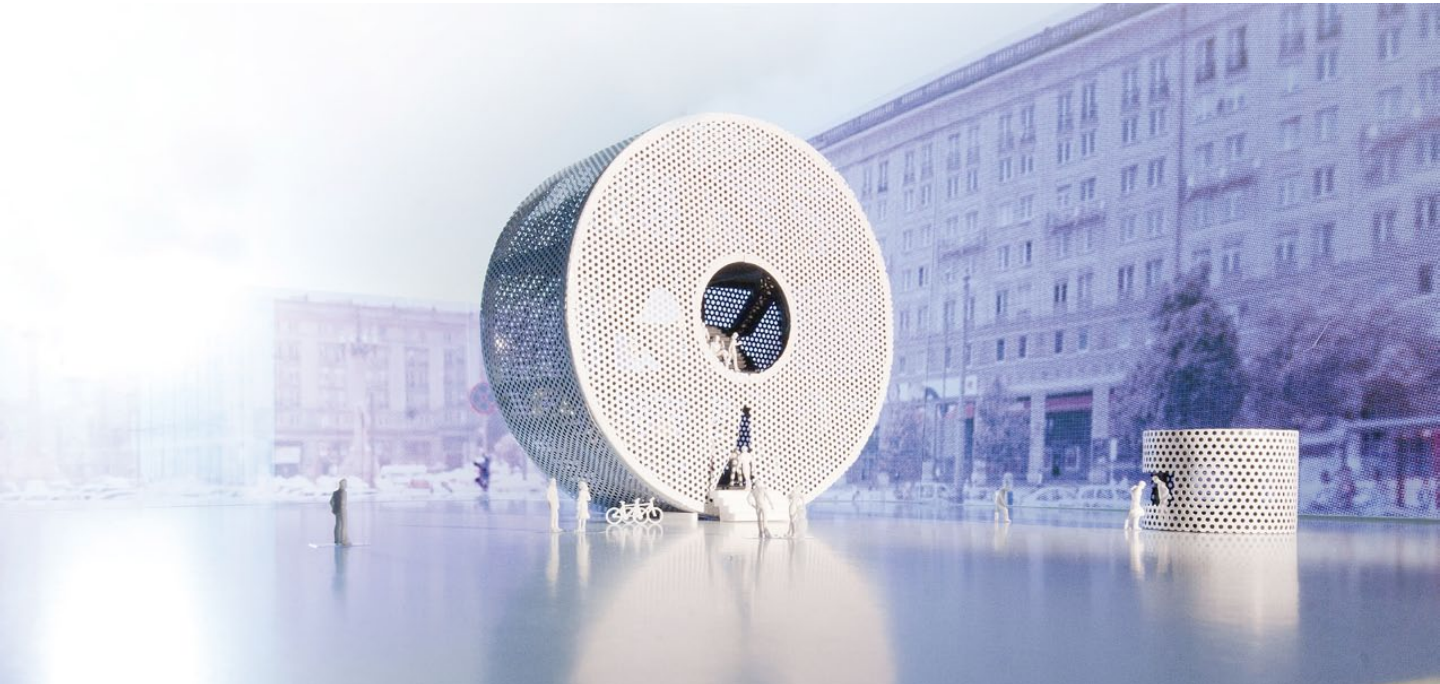
TECHNOLOGIA

Prosta zasada składania modułów, prowadzi do uzyskania bogatych efektów przestrzennych. Pojedyncze tarcze nie są samonośne, jednak sposób ich łączenia zapewnia statyczność. Płaskie elementy, łatwe w t r a n s p o r c i e i przechowywaniu, po złożeniu tworzą pięcioboczne pierścienie składane ze sobą wertykalnie lub rozmieszczane horyzontalnie. Układ pionowy, dzięki możliwości wariantowego wykorzystania pierścieni, pozwala na zaaranżowanie pawilonu w 4 konfiguracjach wysokościowo-powierzchniowych. Horyzontalna konfiguracja może być instalowana we wnętrzach TW-ON i jest bardziej odpowiednia dla funkcji ekspozycyjnej.

Pięcioboczny kształt pierścieni podyktowany jest względami akustycznymi (eliminacja ścian równoległych) co zabezpiecza przed zjawiskiem wielokrotnego odbicia dźwięku (tzw. flutter echo). Moduły w całości wykonane są z wysokiej j a k o ś c i materiałów odnawialnych. Zarówno strukturę, jak i obudowę stanowią elementy z wysokogatunkowego drewna, przy czym od strony wnętrza użyto dodatkowo płyt wiórowych wykończonych fornirem, w celu redukcji nadmiernej absorpcji dźwięków niskiej częstotliwości. Od zewnątrz drewno zabezpieczone jest jasnoszarą (RAL 7035) lazurą, położoną w kilku warstwach. Wypełnienie celulozą zapewnia natomiast dobre warunki akustyczne oraz zabezpiecza przed przegrzewaniem się obiektu. Trójkątne przekrycia – elementy przezierne ze szkła akrylowego – zamocowano na dystansach, wpuszczają do wnętrza światło dzienne i zapewniają naturalne przewietrzanie. Dzięki nim, po zmroku następuje zewnętrzna autoiluminacja obiektu, gdyż światło wewnętrzne podświetla elewację. Te pasywne rozwiązania sprawiają, że pawilon, doświetlany jedynie nocą, nie wymaga instalowania tak wentylacji mechanicznej, jak i klimatyzacji, co zdecydowanie wpływa na ilość zużywanej energii.

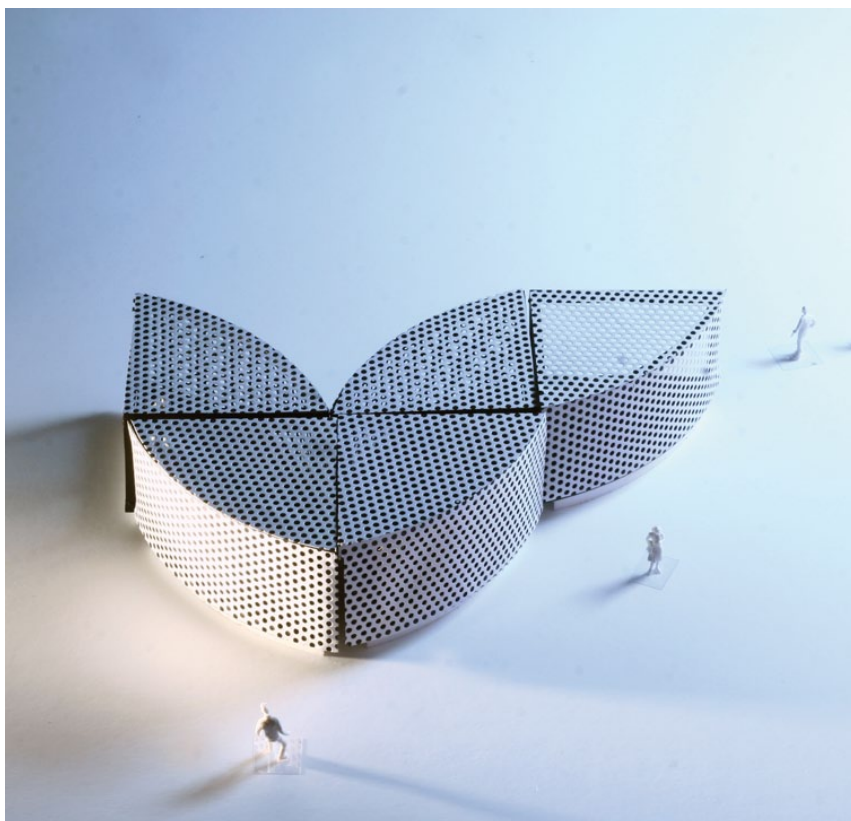
Wysokość pojedynczej tarczy jest stała i wynosi 3 m. Długość natomiast waha się od 11 do 6 metrów. W razie konieczności, istnieje możliwość podziału tarcz na krótsze elementy (maximum 2,3 m). Wszelkie instalacje prowadzone są wewnątrz modułów, uzyskując ciągłość na węzłach. Tarcze posiadają zintegrowany system nagłośnienia oraz wyjścia pod montaż oświetlenia. Całość zasilana jest z lokalnej sieci elektrycznej i sterowana z pomieszczenia techniczno-administracyjnego.

137KILO ARCHITEKCI JAN SUKIENNIK

137KILO ARCHITEKCI JAN SUKIENNIK

WSTĘP

OPERALAB jest mobilnym pawilonem o zmiennej funkcji i formie dopasowującej się do lokalizacji i programu. Stanowi rozpoznawalny znak w przestrzeni oraz jest wizytówką kulturowych aktywności Opery Narodowej. Charakteryzuje się innowacyjnym podejściem do zmiennego kształtowania formy zewnętrznej w zależności od toczących się w nim funkcji. Bryła zmienia się wraz z ustawieniem – w pionie, poziomie, etapach pośrednich lub w postaci odczepionych modułów. Katalizuje w ten sposób działania wewnątrz pawilonu, jak i w jego najbliższym otoczeniu.

DZIEDZICTWO

Architektura pawilonu jest dostosowana do wizerunku Opery Narodowej – prestiżowej instytucji z bogatym dziedzictwem oraz nowoczesnym, a niekiedy awangardowym repertuarem na poziomie światowym. Funkcjonalność pawilonu, jego rozwiązania przestrzenne oraz bryła nie są kompromisem powstałym w wyniku formalnych inspiracji historyczną siedzibą Opery Narodowej, ale bezpośrednim przełożeniem najnowszych tendencji teatralno-widowiskowych. Bogate dziedzictwo architektoniczno-wnętrzarskie gmachu Teatru Wielkiego jest jednakowoż integralną cechą koncepcji i przejawia się w równo scenograficzny sposób.

Charakterystyczne elementy historycznego budynku, począwszy od kwadrangi, słupów zewnętrznych, inkrustowanych parkietów i posadzek terrazzo, a skończywszy na „księżycowym sklepieniu” tworzą kompozycje w autorskiej animacji wyświetlanej na białych elewacjach pawilonu. „Mapowanie” bryły za pomocą projektorów multimedialnych pozwoliło na podkreślenie formy pawilonu oraz włączenie animacji do odbywających się spektakli. Dialog między wartością historyczną macierzystej instytucji oraz nowej formy poprowadzono za pomocą współczesnego języka sampli i animacji.

Oderwanie formy od dziedzictwa pozwala na różnorodny wybór lokalizacji - w tym przed budynkiem Opery Narodowej bez ryzyka powielania form.

FORMA

Forma pawilonu jest bezpośrednio podporządkowana funkcji. Bryła w postaci walca ma swoje korzenie w pierwszych, antycznych formach scenicznych - okrągłych amfiteatrach na rzucie koła. Jej przestrzeń jest optymalna pod kątem sztuk scenicznych i audiowizualnych. Okrągły ubytek na środku walca tworzy pretekst do uzewnętrznienia aktywności pawilonu. Równocześnie tworzy archetypiczny i lekki znak przestrzenny przywołujący pozytywne skojarzenia, zarówno z organizatorem, jak i mecenasem projektu.

SCENARIUSZE

Innowacyjność pawilonu polega na zmienności formy pawilonu pod wpływem zmieniającej się funkcji oraz potrzeb. Wyodrębniono 3 scenariusze metamorfozy pawilonu. W wariantcie stojącym pawilon ustawia się w pionie, uzyskując kilkupoziomową dominantę o wysokości szesnastu metrów. Forma charakteryzuje się mniejszą powierzchnią zabudowy, tworząc plac przed pawilonem zwieńczony podniesionym punktem widokowym lub zewnętrzną sceną. W wariantcie leżącym pawilon ustawiono w poziomie, tworząc jednokondygnacyjną, zadaszoną powierzchnię do większych wydarzeń i spektakli. Przewiduje się warianty

WIDOK PAWILONU POZIOMEGO - W PRZYKŁADOWEJ LOKALIZACJI PARKOWEJ

2

pośrednie z możliwością podniesienia narożnika układu poziomego, aktywizując przestrzeń wokół pawilonu. W obu wariantach główną bryłę komplementuje mniejsza forma – okrągły kiosk, którego „wyciągnięto” ze środka walca – tu mieszczą się funkcje techniczne oraz takie, które wymagają wyodrębnienia z głównej bryły. W ostatnim wariantcie przewidziano możliwość dostosowanie pawilonu do ekspozycji we wnętrzach budynku Teatru Wielkiego. Modułarne narożniki oparte na łukach okręgu tworzą ciąg wyodrębnionych funkcji – sal wystawienniczych, przestrzeni do performance’ów oraz miejsc spotkań.

FUNKCJA

Istotą pawilonu jest zapewnienie elastycznej przestrzeni do szerokiego zakresu działań artystycznych – przedstawień scenicznych, pokazów, wystaw oraz inspirującego miejsca spotkań i wymiany myśli.

W wariantcie stojącym na parterze zaprojektowano kameralną scenę centralną z symetrycznymi trybunami na 70 miejsc. Na piętrze wyodrębniono miejsce na scenę zewnętrzną lub punkt widokowy mieszczący się w centralnym otworze bryły. Pozwala to na zorganizowanie koncertów plenerowych z dużą widownią na placu przed pawilonem. Na ostatniej kondygnacji przewidziano miejsce na funkcję dodatkową – kawiarnię lub salę wystawową.

Wszystkie poziomy skomunikowano wewnętrznymi schodami oraz windą sceniczną zapewniającą dostęp dla niepełnosprawnych.

W wariantcie leżącym pawilon zagospodarowano na większe przedstawienia na rzucie około o pojemności do 250 miejsc. Zadaszoną powierzchnię 230m² można zaaranżować na kilka sposobów – np. jako okrągły amfiteatr z centralną sceną, czterema, symetrycznymi widowniami na planie krzyża lub jako typowy układ operowy ze sceną zwróconą w kierunku półokrągłej widowni oraz balkonami.

W obu wariantach funkcje techniczne oraz takie, które należy wyodrębnić od głównej bryły (np. kasy biletowe, informację, ścianę multimedialną, stoiska sponsorskie, etc.) mieszczą się w okrągłym kiosku o powierzchni 17m². Do pawilonu wchodzi się poprzez odwinietą tkaninę elewacji zewnętrznej – dokładna lokalizacja zależy od przyjętego scenariusza.

LOKALIZACJE

Zmienne gabaryty pawilonu pozwalają na szeroki wybór lokalizacji. Wariant stojący ma relatywnie małą powierzchnię zabudowy (kosztem wysokości) i nadaje się m.in. do wąskich/mniejszych działek. Jego walory są szczególnie uwypuklone w mieście, np. jako dominanta na zwieńczeniu osi widokowej. W pracy konkursowej wybrano przykładowo plac Konstytucji, z założeniem, że pawilon będzie widoczny wzdłuż ulicy Marszałkowskiej. Wariant poziomy można zlokalizować na większych parcelach, tam gdzie dominanta wysokościowa nie jest potrzebna lub repertuar potrzebuje większy amfiteatr. Dla potrzeb konkursu do tego wariantu przyjęto lokalizację na otwartym terenie zielonym (np. warszawska Agrykola, Wybrzeże Kościuszkowskie, krakowskie Błonia, itp.)

KONSTRUKCJA

Konstrukcję pawilonu oparto na ogólnodostępnym systemie modułarnych rusztowań scenicznych. Formę walca oparto na modułach konstrukcyjnych 4,80m x 4,80m x 7,20m zbudowanych z systemowych kratownic scenicznych. Widownie, sceny, schody oraz wszystkie elementy wyposażenia technicznego (sztankiety, galerie techniczne) są niezależnymi konstrukcjami opartymi na sprawdzonych, systemowych rozwiązaniach. Ruszt konstrukcji obłożono zewnętrzną, białą membraną elewacyjną. Skóra ta jest perforowana celem zmniejszenia wpływu parcia wiatru i posiada właściwości ekranu multimedialnego.

Projekt konkursowy został wstępnie skonsultowany z dostawcą systemów scenicznych pod kątem wykonalności i założeń technicznych. Przewiduje się, że przy założonych gabarytach, odpowiednim dociążeniu podstawy oraz perforacjach ograniczających parcie wiatru pawilon będzie można postawić bez trwałego połączenia z gruntem. Montaż/demontaż głównej bryły trwa jeden dzień, co pozwala zmienić ustawienie i formę pawilonu z dnia na dzień, nawet w ramach jednej lokalizacji.

EKOLOGIA

Zbudowanie pawilonu z wydzierzawionego systemu scenicznego ogranicza do minimum straty materiałowe oraz zużycie surowców – działanie bardziej ekologiczne niż korzystanie z jakiegokolwiek materiału do jednokrotnego użytku.

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI

WARIANT STOJĄCY

PARTER
Scena - 27m²
Winda - 6m²
Widownia - 30m²

POZIOM 01
Scena zewnętrzna - 40m²

POZIOM 02
Funkcja wystawiennicza - 90m²
ZAPLECZE TECHNICZNE - 17m²

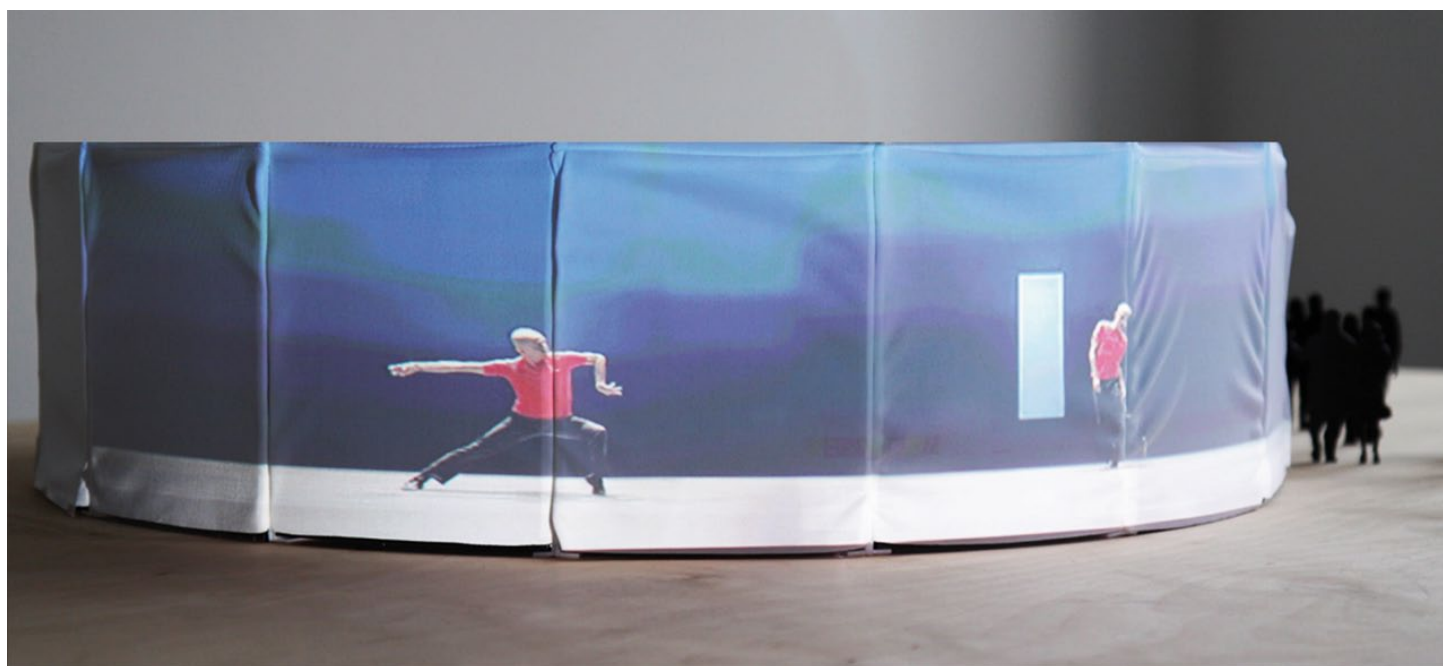
RAZEM: 210m²

WARIANT LEŻĄCY

PARTER
Scena - 31m²
Kulisy sceny/zaplecze - 34m²
Widownia - 100m²
Balkony - 74m²

ZAPLECZE TECHNICZNE - 17m²
RAZEM: 256m²

DEIGIE ARCHITEKCI / FILIP GAUL

DEIGIE ARCHITEKCI / FILIP GAUL

Idea mobilnego pawilonu OperaLAB/Prosta, ascetyczna bryła pawilonu nawiązuje do serca Teatru Wielkiego i Opery Narodowej – Sali Moniuszki. Kształt rzutu oparty jest na planie koła a sam pawilon ma być syntezą przestrzeni, w której artysta komunikuje się z widzem poprzez spektakl, przedstawienie, operę... Pawilon w zamyśle ma być metafizycznym przedłużeniem sceny, zarówno wewnątrz jaki i na zewnątrz jego struktury czuje się obecność sztuki. To wszystko dzięki elewacji pawilonu, zaprojektowanej w formie ekranów z translusentnego materiału, która stanowi jedną z głównych płaszczyzn obcowania z działalnością OperaLAB'u. Dzięki zestawowi skalibrowanych ze sobą projektorów umieszczonych w suficie pawilonu, jego ściany stają się scenografią – tłem dla przedsięwzięć dziejących się w przestrzeni OperaLAB'u. Tym samym fizycznie zamknięty pawilon oddziałuje również na zewnątrz i staje się interesujący także dla tych, którzy akurat nie znajdują się w środku.

Sposób podziału pawilonu na moduły nawiązuje do podstawowego elementu elewacji Teatru Wielkiego i Opery Narodowej – kolumnady. Został on podzielony na piętnastu modułów, a szerokość każdego to dokładnie rozwinięcie pojedynczej kolumny. Można więc powiedzieć, że elewacja OperaLAB'u to dodatkowe piętnaście kolumn w elewacji Teatru Wielkiego i Opery Narodowej.

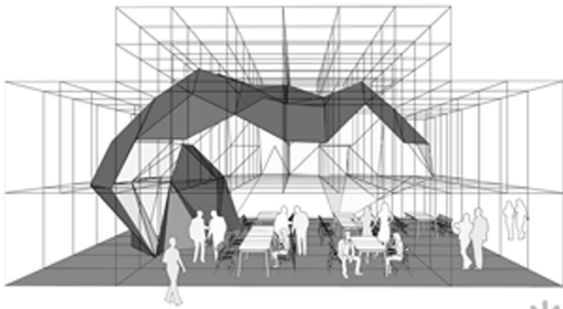
Rozwiązania materiałowe/Konstrukcja pawilonu została zaprojektowana w oparciu o moduł lekkiej, sztywnej, skręcanej ramy, wykonanej z aluminium, bądź lekkich materiałów kompozytowych. Na ramę naciągnięty jest „inteligentny” materiał nawiązujący do technologii marki BMW zastosowanej w prototypie samochodu GINA.

Całość składa się z piętnastu modułów, w tym moduł wejściowy z możliwością przesuwania i zamykania. Podłoga w technologii lekkiej. Powierzchnie dachu również stanowi materiał naciągnięty na ramy nośne, podwieszony sufit jest opcją, najważniejszym elementem podwieszonym na stałe pod sufitem jest okrąg multimedialno – techniczny (miejsce zainstalowania projektorów i oświetlenia). Zaplecze techniczne oddzielone jest od przestrzeni głównej lekką ścianą o wysokości $h=240\text{cm}$. Kiosk multimedialny, zaprojektowany w postaci tablicy interaktywnej, której powierzchnię stanowi materiałowa ściana pawilonu, może być zlokalizowany w każdym module.

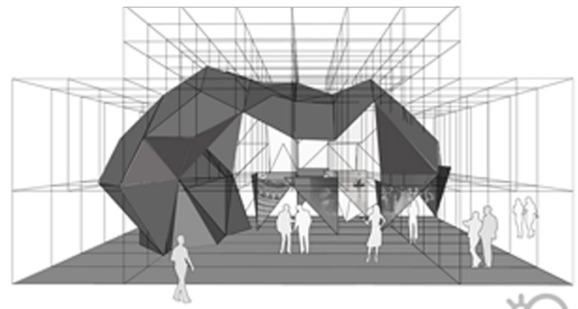
Powierzchnia całkowita wynosi 150m^2 .

MOOMOO / ŁUKASZ PASTUSZKA

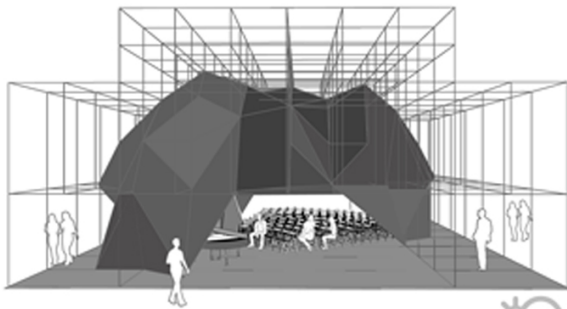

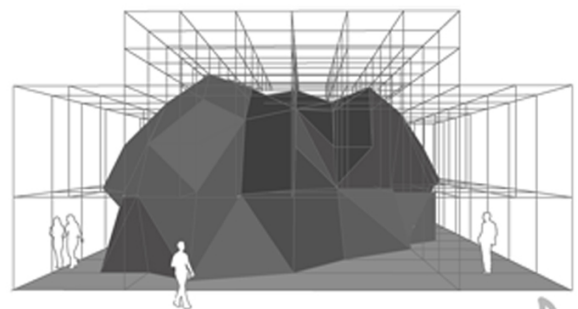
think tank

galeria

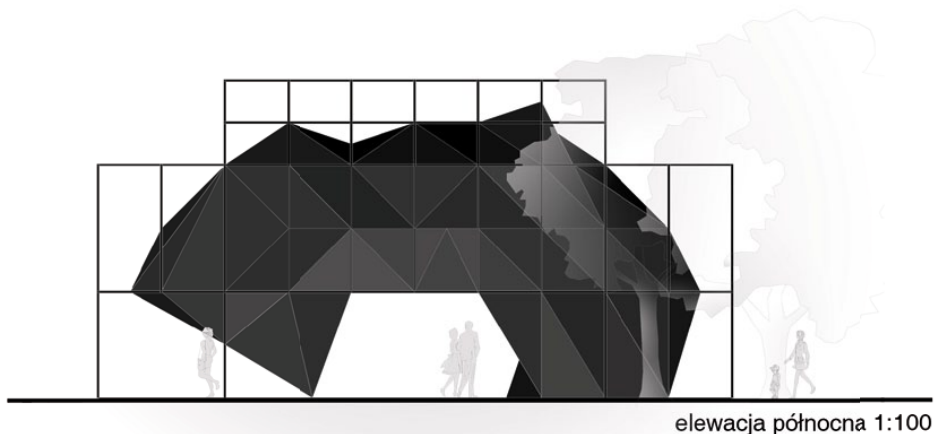
koncert

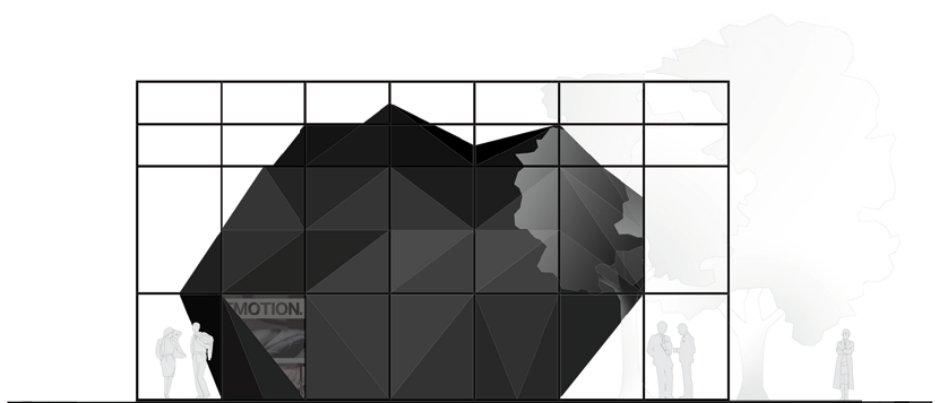
pawilon zamknięty

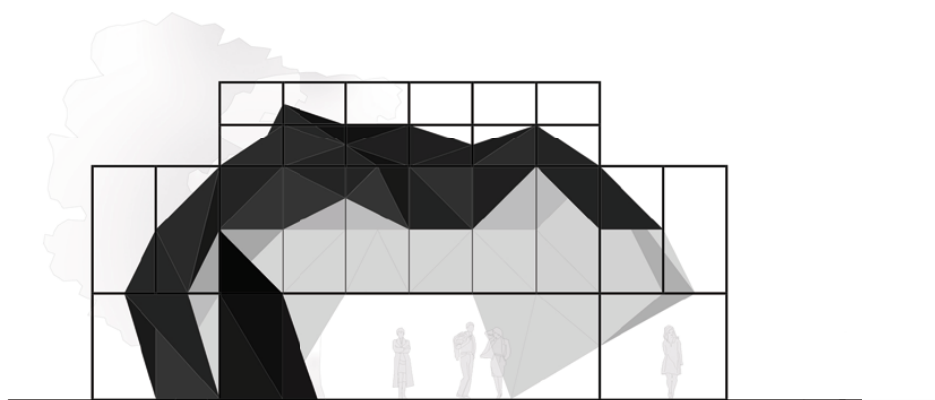
MOOMOO / ŁUKASZ PASTUSZKA

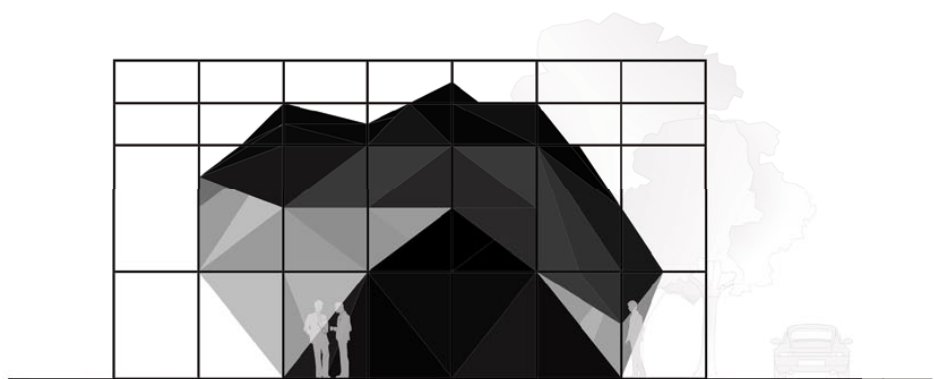
elewacja północna 1:100

elewacja zachodnia 1:100

elewacja południowa 1:100

elewacja wschodnia 1:100

Opis projektu

Projekt pawilonu utworzyły dwie drogi myślowe. Pierwsza to zależność między dawnym BMW i Operą Narodową a ich postępowaniem i przemianami w formie wyrazu. Druga nawiązuje do tożsamości i specyfiki miejsca Teatru Wielkiego - Opery Narodowej.

BMW i Opera Narodowa posiadają niezmienny charakter, jednak ich struktura, polityka działania i sposób przekazu wciąż ewoluje. Tak jak BMW dąży ku nowym technologiom, tak Opera Narodowa w Warszawie przejawia nowe podejście do odbiorcy. Pawilon jest innowacyjną formą wyrazu jej nowego wizerunku, łączy tożsamość miejsca z nowoczesnymi rozwiązaniami formalnymi i technologicznymi. Projekt dzielimy na dwa główne elementy. Stalowa konstrukcja, która nawiązuje do proporcji struktury Opery Narodowej. Jest elementem stałym, niezmiennym, ramą do dynamicznych wydarzeń wewnątrz pawilonu. Drugim elementem są trójkątne płótna zawieszane w różnych konfiguracjach, które przywodzą na myśl muzykę. Trójkąty i kolory to nawiązanie do elegancji i dynamizmu BMW oraz wnętrza Opery – ornamentów, posadzek, kryształów, materiałów dekoracji. Płótno zawija się we wnętrzu pawilonu tworząc przestrzeń na przenośny kontener zaplecza technicznego. Kiosk multimedialny w postaci ekranów dotykowych w trójkątnej ramie wmontowany jest między płótna na jednej z elewacji. Modułowość pawilonu polega na aranżacji trójwymiarowych ram i płócien, które można konfigurować w dowolnej ilości tworząc kształt zadania w zależności od funkcji bądź umieszczać we wnętrzu budynku. Jego otwarty charakter prowokuje odbiorców do interaktywnego wykorzystania.

Opis rozwiązań technicznych

Formę pawilonu tworzą 3 elementy: stalowa rama, płócienna trójkąta oraz ceramiczne podłoże. Stalowa konstrukcja to rury o średnicy 50mm, malowane połyskliwą czarną farbą. Różne długości rur oraz rodzaje łączników dają możliwość złożenia 3 wymiarów trójwymiarowych ram. Łączone tworzą spójną konstrukcję, wewnątrz której zawieszamy na haczykach płócienna zadanie. Jest to konfiguracja 3 wymiarów trójkątów wykonanych z rozciągliwego, nieprzemakalnego materiału. Wewnętrzna strona trójkątów wykonana jest z syntetycznego materiału imitującego złoto, zewnętrzna z płótna polimerowego w kolorze czarnym. Trójkąty zachodzą na siebie, tworząc szczelną membranę chroniącą przed warunkami atmosferycznymi. Podłoże projektu montujemy z ceramicznych, barwionych na czarno płyt, które swoim ciężarem unieruchamiają konstrukcję ramy. Wszystkie elementy wykonane są z materiałów ekologicznych, stal jako materiał wtórny, płótno pozyskiwane z recyklingu butelek PET, płyty wykorzystujące słuczkę szklaną. Całość konstrukcji tworzą rozłączne moduły, tj. pojedyncza stalowa rama z zawieszonym płótnem, które razem tworzą kompletną strukturę, pozwalającą jednak na wariantowe wykorzystanie, istnieje możliwość użycia pojedynczych ram we wnętrzu budynków.

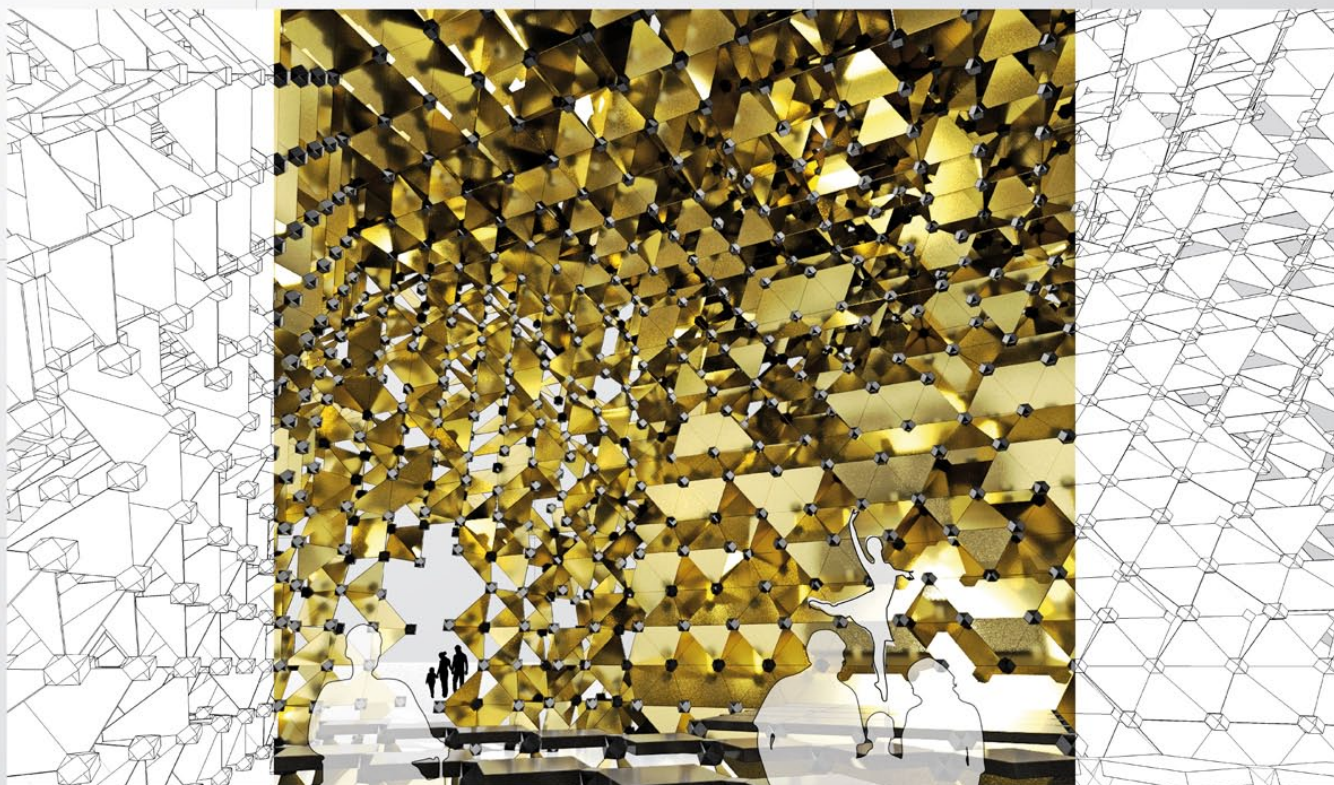
Wielkość pawilonu zależy od ilości zaaranżowanych modułów. Maksymalne wymiary pawilonu to 15x14m, wysokość konstrukcji to 7,5m. Rezygnując z poszczególnych modułów wielkość pawilonu może być mniejsza. Dzięki modułowości płóciennych trójkątów, pawilon może być otwarty, zadaszony lub całkowicie zamknięty. Powierzchnia płótna może zajmować od 210m² do 25m².

Kiosk multimedialny w postaci ekranów dotykowych w trójkątnej ramie jest mobilnym modulem wmontowanym między płótna na jednej z elewacji. Wewnątrz pawilonu za płótnami ukryty jest mobilny blok techniczny dla obsługi, do którego podłączane są przewody elektryczne biegnące wewnątrz ram do reflektorów pod zadaniem. Przewiduje się, że instalacja wod.-kan. podłączona będzie do sieci miejskiej lub w przypadku braku takiej możliwości należy zapewnić samowystarczalny moduł.

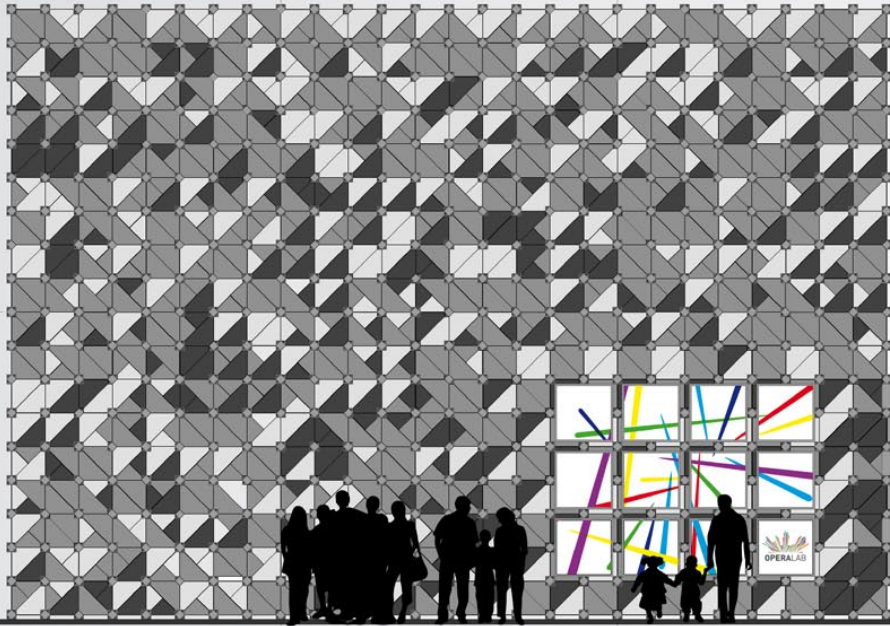
KRYSTIAN KWIECIŃSKI

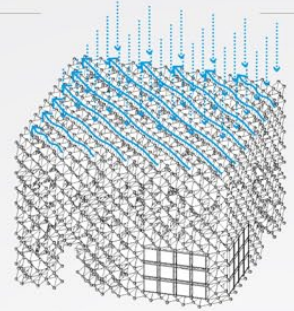
wizualizacja od strony ulicy Senatorskiej | lokalizacja pawilonu w przestrzeni parkingowej podkreśla potrzebę dopasowania jakości tej przestrzeni do rangi obiektu Teatru Wielkiego - Opery Narodowej

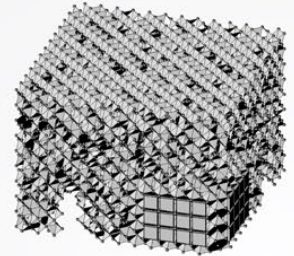
wizualizacja wnętrza z przykładową aranżacją pod prezentację baletową | system pozwala na regulację lokalizacji przestrzeni ażurowych i pełnych | układ modułów pozwala dopasować komfort akustyczny wnętrza

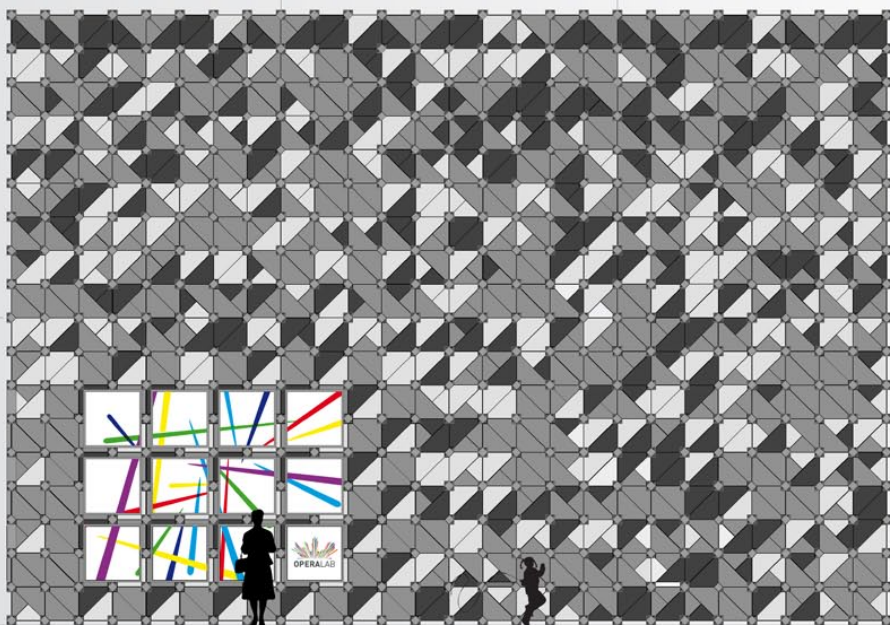
elewacja południowa od strony wejścia do Opery Narodowej | interaktywny ekran multimedialny zaznacza miejsce wejścia do pawilonu | skala 1:50

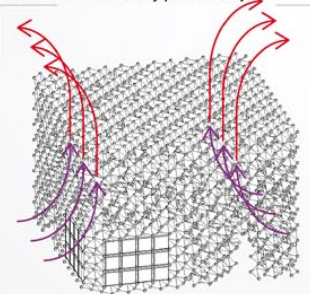
odprowadzenie wody poprzez dwupoziomowy system rynien

aksonometria od strony południowej

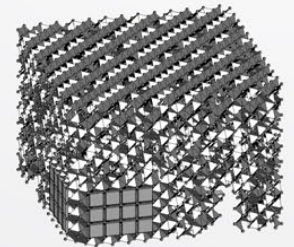

elewacja wschodnia od strony wejścia do Opery Narodowej | interaktywny ekran multimedialny zaznacza miejsce wejścia do pawilonu | skala 1:50

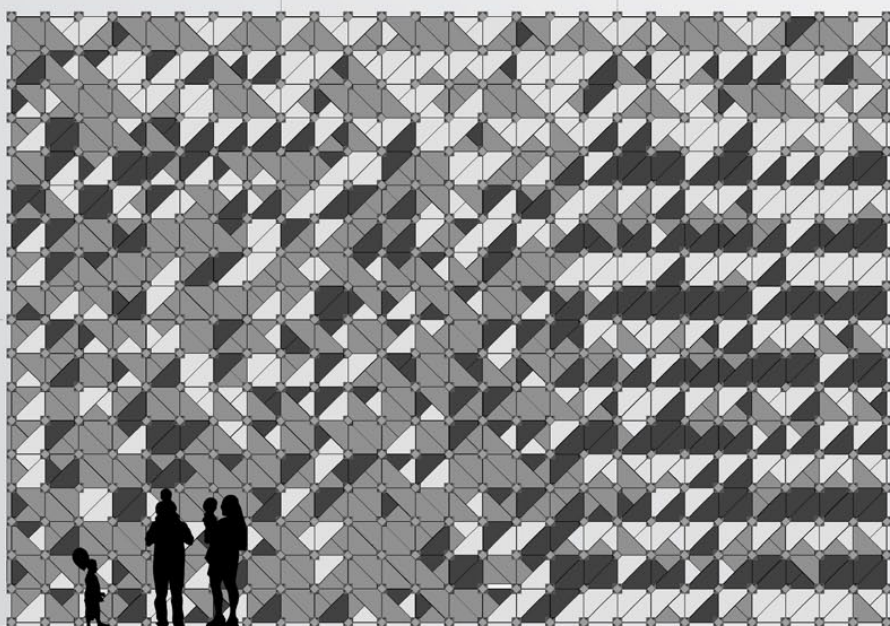

ażurowa konstrukcja pawilonu umożliwia naturalną wentylację

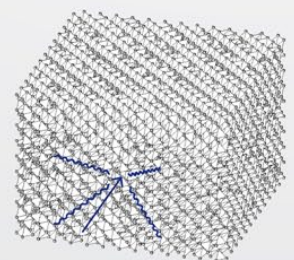
wi

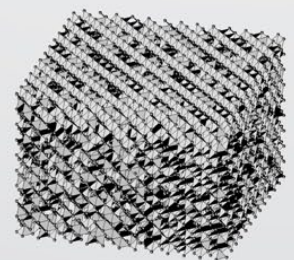
aksonometria od strony wschodniej

elewacja północna od strony ulicy Senatorskiej | porowatość struktury i nieregularny układ modułów stanowi barierę od hałasu ulicy | skala 1:50

porowata struktura ścian chroni od hałasu zewnętrznego

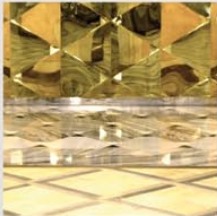
aksonometria od strony północnej

wi

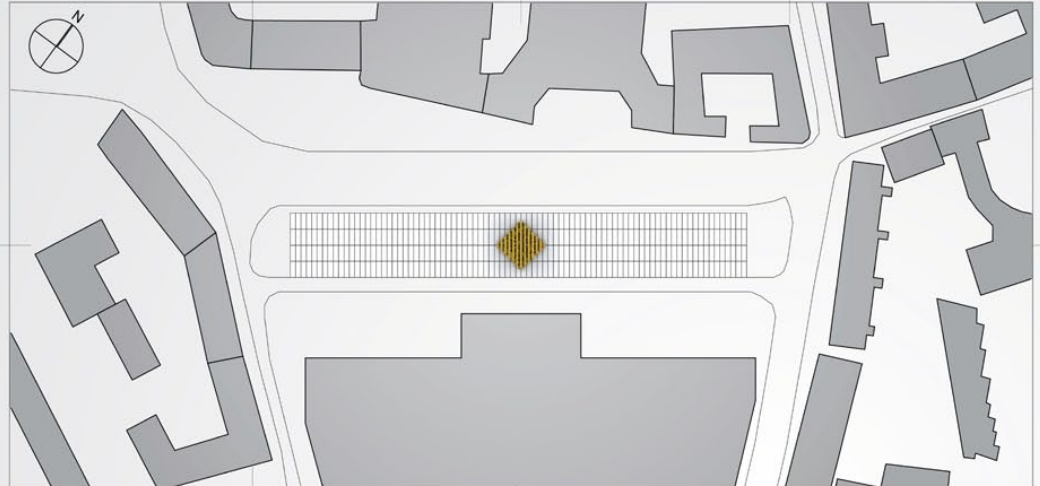
KRYSTIAN KWIECIŃSKI

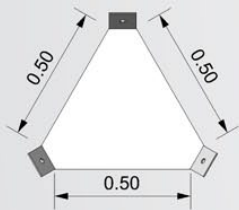
inspiracja strukturalna | moduły wzajemnie zależne

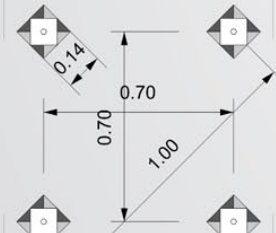
inspiracja materiałowa | nowe kontynuacja tradycji

sytuacja | pawilon zlokalizowany na osi głównego wejścia do Opery Narodowej, w przestrzeni parkingowej podkreśla potrzebę modernizacji tej reprezentacyjnej przestrzeni Warszawy | skala 1:1000

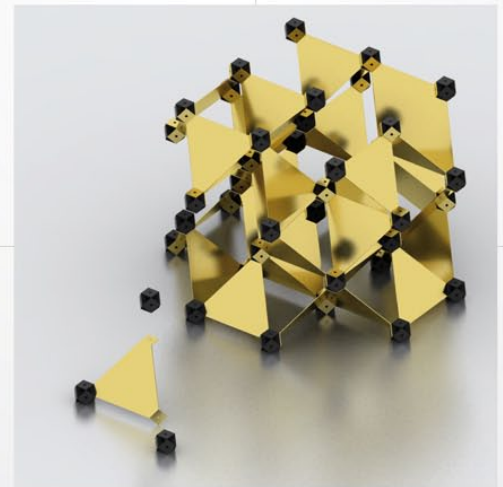
moduł strukturalny z blachy miedzianej | skala 1:10

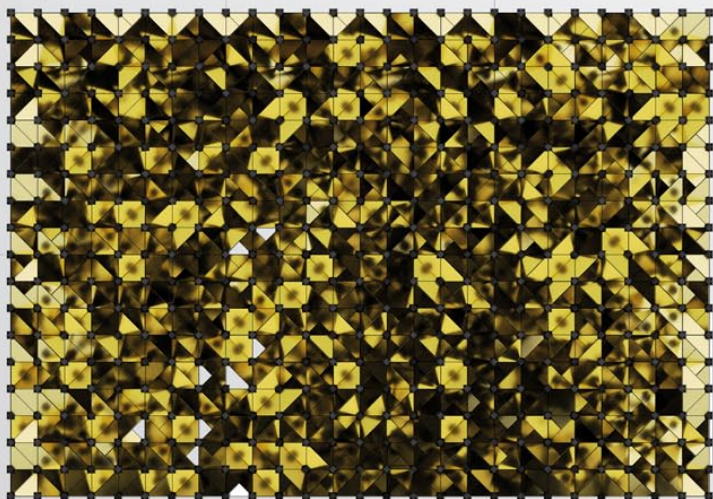
moduł łącznik | regularna siatka | skala 1:10

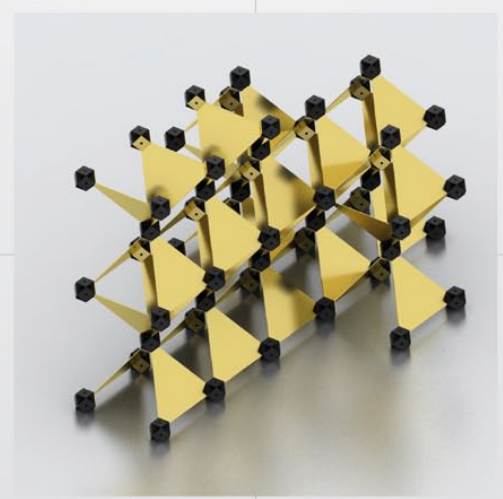
system złożony z dwóch typów modułów | łatwość przechowywania i transportowania

system umożliwia różnorodną aranżację | łatwy i szybki montaż | ażurowość konstrukcji

elewacja zachodnia od strony ulicy Senatorskiej | porowatość struktury i nieregularny układ modułów stanowi barierę od hałasu ulicy | skala 1:50

regularne układy przestrzenne | moduły łącznikowe są również elementem montażowym wystawy

Idea

Punktem wyjścia do powstania koncepcji architektonicznej pawilonu była analiza rozwiązań architektonicznych zastosowanych w budynku Teatru Wielkiego - Opery Narodowej. Jedną z najistotniejszych zauważonych cech tej architektury jest podporządkowanie każdego jej elementu klarownym zasadom określającym jego relacje do sąsiednich elementów jak też definiującym jego miejsce w większej strukturze. Ta ogólna zasada została zidentyfikowana zarówno w strukturze przestrzennej obiektu, w relacjach pomiędzy elementami konstrukcyjno architektonicznymi jak również w najdrobniejszej skali detalu. Każdy element podlega rygorystycznemu systemowi relacji definiujących jego dokładne położenie, formę i układ we większej strukturze pod którą podlega.

Ta cecha architektury Teatru Wielkiego - Opery Narodowej została wykorzystana w celu stworzenia nowego modułowego systemu konstrukcyjno-architektonicznego budującego bryłę Pawilonu OperaLAB. Rygorystyczny system zasad bazujący na ortogonalnie rozmieszczonych łącznikach wypełniających bryłę pawilonu został wzbogacony o nieregularny układ modułów panelowych których rozmieszczenie zapewnia jednak strukturalną wytrzymałość obiektu. W ten sposób powstał spójny wewnętrznie, logiczny konstrukcyjnie i jednocześnie intrygujący formalnie obiekt posiadający dodatkowo możliwość adaptacji do zmiennych lokalizacji.

Lokalizacja

Pawilon o planie kwadratu o boku długości 13m został zlokalizowany w Warszawie na Placu Teatralnym na osi głównego wejścia do Opery Narodowej. Ze względów funkcjonalno kompozycyjnych został on przekręcony względem fasady frontowej budynku Opery o 45 stopni. W ten sposób wejścia do pawilonu znajdujące się na dwóch ścianach naprzeciwległych elewacji frontowej Opery tworzą komunikacyjne połączenie wnętrza pawilonu z wnętrzem budynku Opery. Dzięki temu osoby wychodzące z pawilonu są skonfrontowani z architekturą Teatru Wielkiego.

Ponadto pawilon został celowo zlokalizowany w przestrzeni obecnego parkingu samochodowego znajdującego się na Placu Teatralnym aby zwrócić uwagę na potrzebę dopasowania jakości tej przestrzeni publicznej do rangi obiektu Opery Narodowej. Pawilon ma szansę pokazać możliwość zagospodarowania tej przestrzeni jako "żywego" placu miejskiego użytkowanego przez mieszkańców miasta i przyjezdnych.

Struktura architektoniczna

Bryła pawilonu zbudowana jest z dwóch modułów. Podstawowym modułem są trójkątne panele z blachy miedzianej, są one ze sobą połączone z użyciem modułu łączącego. Dzięki temu cała konstrukcja jest łatwa do przechowywania i transportowania. Moduły łączące rozmieszczone na ortogonalnej siatce przestrzennej z co drugim poziomem przesunięciem o pół modułu względem siatki bazowej, wypełniają bryłę pawilonu. Regularny układ modułów łączących uzupełniony jest nieregularnym układem modułów trójkątnych paneli. Moduły te

jednak podlegają konstrukcyjnym regułom całego systemu zapewniając strukturalną stabilność bryły. W ten oto sposób struktura architektoniczna pawilonu daje wrażenie lekkości konstrukcji karcianej posiadając jednocześnie wytrzymałość kratownicy przestrzennej. Zaproponowana struktura architektoniczna posiada wiele zalet funkcjonalno technicznych. Dzięki porowatości ścian zewnętrznych i nieregularnemu rozłożeniu paneli system pozwala kontrolować rozpraszanie hałasu zewnętrznego jak również komfort akustyczny przestrzeni wewnętrznej. Dodatkowo ażurowość ścian zezwala na dostęp naturalnego oświetlenia do wnętrza pawilonu jednocześnie zapewniając zacienianie tej przestrzeni w okresie letnim. Ta cecha umożliwia również naturalną wentylację pawilonu poprzez ściany i dach. Ażurowość dachu została uzyskana poprzez zastosowanie rynien umieszczonych na dwóch poziomach, dzięki temu woda z dachu jest odprowadzana a porowata struktura formy jest zachowana. Taka konstrukcja sufitu umożliwia również ukrycie w nim punktów świetlnych i rozprrowadzenie instalacji elektrycznej.

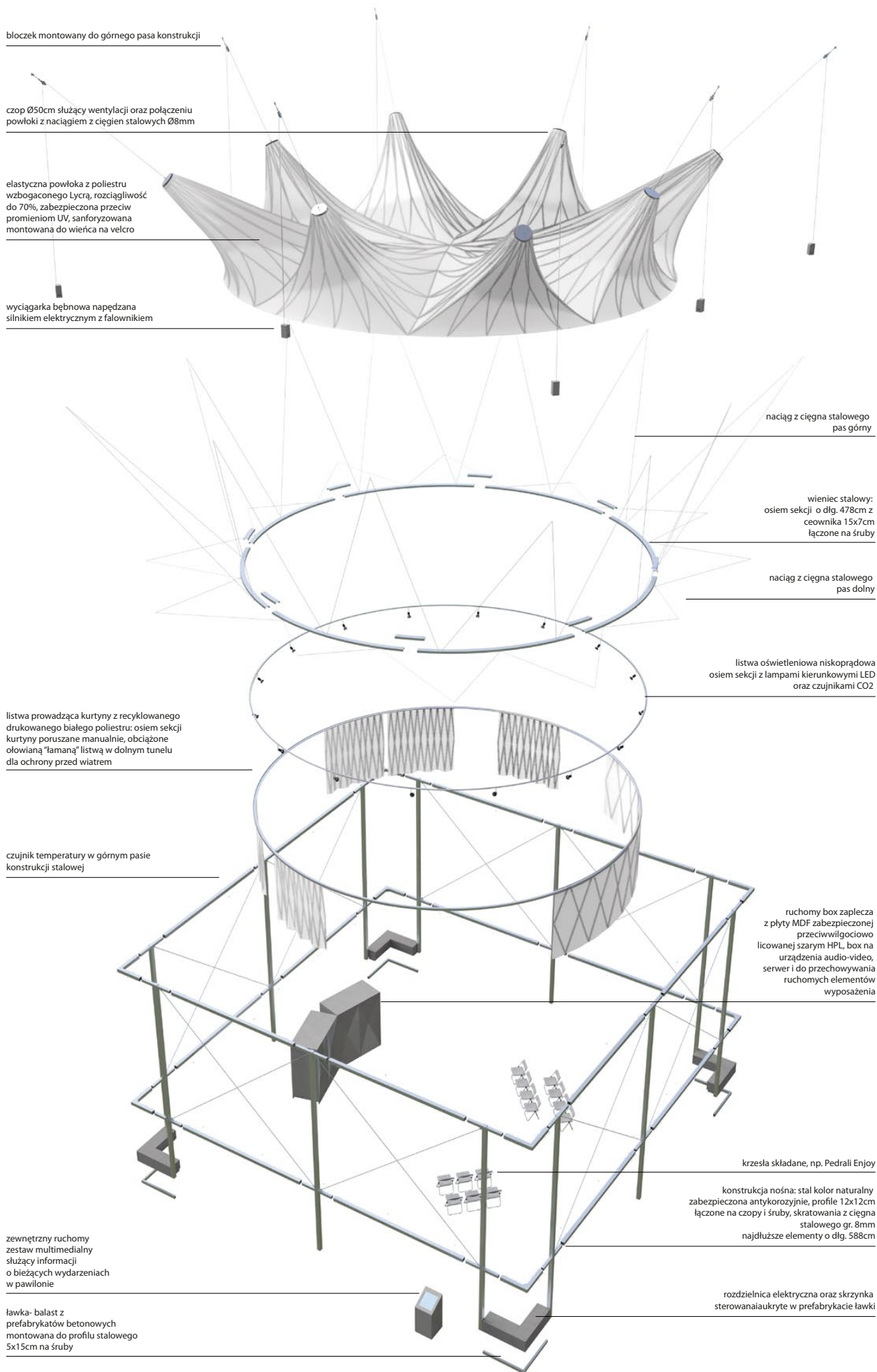
Możliwość adaptacji

Zaproponowany modułowy system konstrukcyjno-architektoniczny daje możliwość zarówno stworzenia zewnętrznej bryły pawilonu OperaLab jak również zbudowania struktury ekspozycyjnej wewnątrz budynku Opery Narodowej. Łatwy i szybki montaż daje możliwość kształtowania zarówno regularnych układów przestrzennych jak i płynnych form. Pozwala na ponadto kontrolować przezierność struktury poprzez obracanie lub zagęszczanie modułów paneli trójkątnych.

Takie zalety zaproponowanego systemu dają możliwość dopasowania obiektu pawilonu OperaLab do konkretnej lokalizacji poprzez zmianę zarówno jego formy zewnętrznej jak i właściwości akustyczno-środowiskowych przestrzeni jego wnętrza. W ten sposób system daje możliwość stworzenia rodziny form pawilonów OperaLab łatwo identyfikowalnych poprzez zastosowany materiał i zaproponowany zestaw reguł przestrzennych.

CENTRALA / JAKUB SZCZĘSNY

bloczek montowany do górnego pasa konstrukcji

czop Ø50cm służący wentylacji oraz połączeniu powłoki z naciąganiem z cięgien stalowych Ø8mm

elastyczna powłoka z poliestru wzbogaconego Lycra, rozciągliwość do 70%, zabezpieczona przeciw promieniom UV, sanforyzowana montowana do wieńca na velcro

wyciągarka bębnowa napędzana silnikiem elektrycznym z falownikiem

naciąg z cięgna stalowego pas górny

wieniec stalowy: osiem sekcji o dłg. 478cm z ceownika 15x7cm łączone na śruby

naciąg z cięgna stalowego pas dolny

listwa oświetleniowa niskoprądowa osiem sekcji z lampami kierunkowymi LED oraz czujnikami CO2

listwa prowadząca kurtyny z recyklowanego drukowanego białego poliestru: osiem sekcji kurtyny poruszane manualnie, obciążone ołowianą "łamaną" listwą w dolnym tunelu dla ochrony przed wiatrem

czujnik temperatury w górnym pasie konstrukcji stalowej

ruchomy box zaplecza z płyty MDF zabezpieczonej przeciwwilgociowo licowanej szarym HPL, box na urządzenia audio-video, serwer i do przechowywania ruchomych elementów wyposażenia

krzesła składane, np. Pedrali Enjoy

konstrukcja nośna: stal kolor naturalny zabezpieczona antykorozyjnie, profile 12x12cm łączone na czopy i śruby, skratowania z cięgna stalowego gr. 8mm najdłuższe elementy o dłg. 588cm

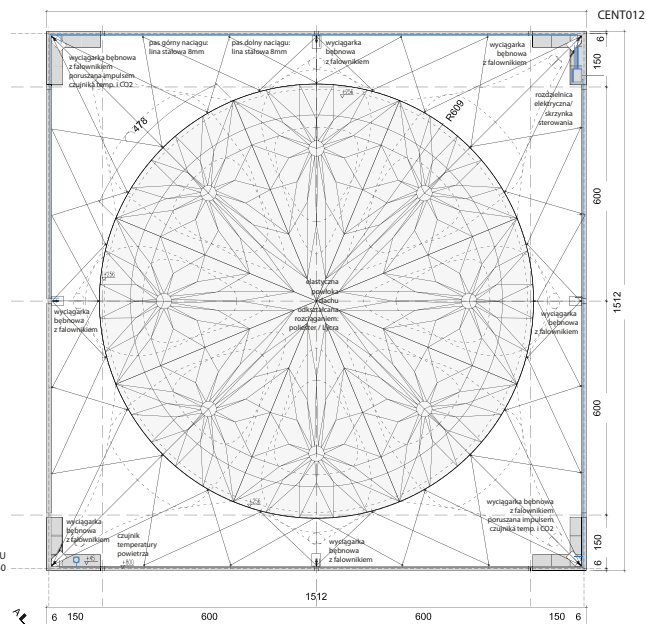
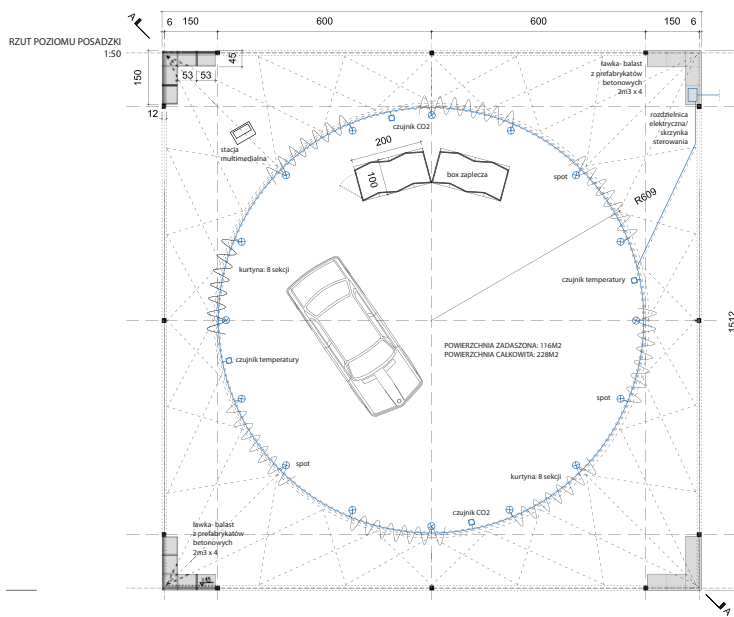
zewnątrzny ruchomy zestaw multimedialny służący informacji o bieżących wydarzeniach w pawilonie

rozdzielnicza elektryczna oraz skrzynka sterowana iaukrte w prefabrykacie ławki

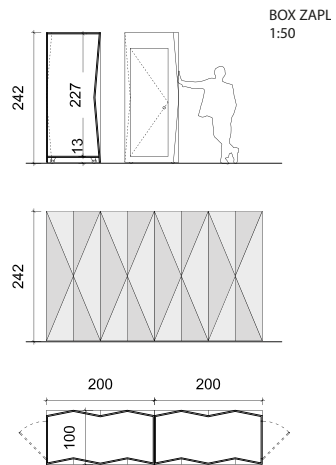
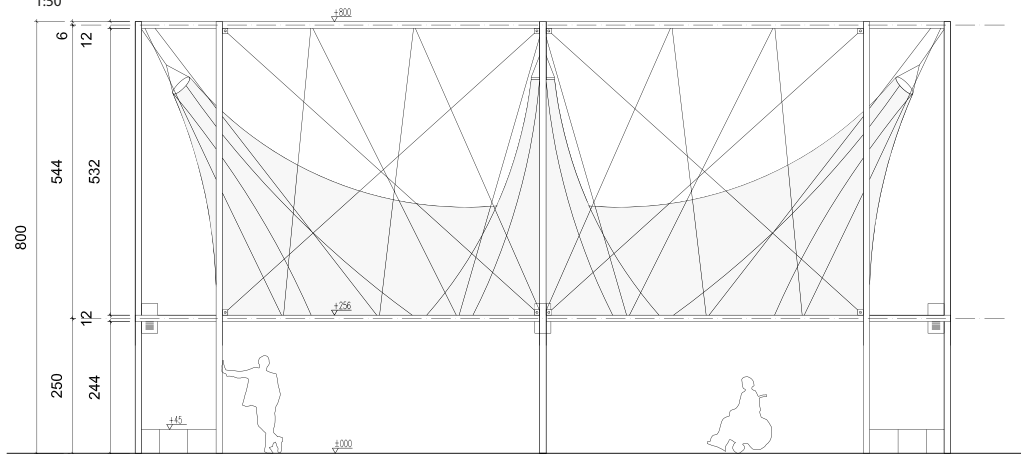
ławka- balast z prefabrykatów betonowych montowana do profilu stalowego 5x15cm na śruby

KOLEJNOŚĆ MONTAŻU:
 1. konstrukcja nośna przy pomocy rusztowania lub podnośnika "wznoski" 2. betonowe ławki-balasty 3. wieniec stalowy 4. naciąg: pas górny 5. naciąg: pas dolny 6. powłoka dachu 7. układ "animowania" powłoki 8. instalacje: elektryczna i sterowania wraz z czujnikami i skrzynkami 9. kurtyna 10. oświetlenie 11. box zaplecza wraz z wyposażeniem wnętrza

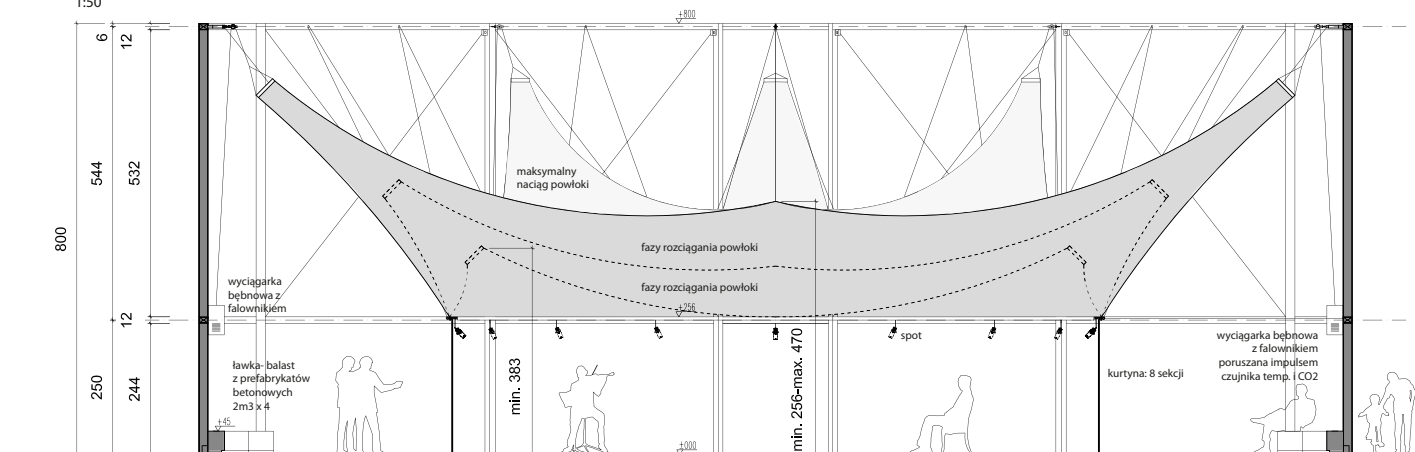
CENTRALA / JAKUB SZCZĘSNY

ELEWACJA: maksymalny naciąg powłoki 1:50

PRZEKRÓJ A-A: maksymalny naciąg powłoki 1:50

OPIS KONCEPCJI:

PAWILON jest zadaszoną przestrzenią z otaczającym ją "foyer" znajdującym się wewnątrz stalowej struktury nośnej. Granice pawilonu można twardo określić poprzez zasunięcie kurtyn okalających zarys zadaszenia lub częściowo, a nawet całkowicie otworzyć na otoczenie poprzez rozsuniecie kurtyn. W ten sposób pawilon może zarówno odciąć się od kontekstu urbanistycznego, jak i go zawłaszczyć, zacierając granice między przestrzenią publiczną, a ingerującą w nią strukturą. Dotychczasowe doświadczenia ze strukturami czasowymi mającymi działać w sezonie letnim wskazują na konieczność rozwiązania podstawowego problemu ich przegrzewania, niskiego poziomu wymiany powietrza we wnętrzach i prymatu formy architektonicznej nad wymaganiami funkcji, zwłaszcza w wypadku obiektów wielofunkcyjnych i/lub pawilonów mobilnych.

Dlatego też pawilon został pomyślany, jako animowany, pozbawiony widocznych podpór dach, którego forma ulega przemianie pod wpływem zmiennych parametrów w postaci ilości użytkowników i wydychanego przez nich dwutlenku węgla oraz nasłonecznienia, a co za tym idzie nagrzania powłoki. W ten sposób forma zadaszenia informuje z daleka o intensywności "życia" we wnętrzu i "rozkwita" dzięki promieniom słońca. Paradoksalnie pawilon jest obiektem parametrycznym na bierząco redefiniującym swoją formę.

Cały system opiera się na ośmiu sekcjach elastycznej powłoki z poliestru wzbogaconego Lycrą, które naciągane przez osiem wyciągarek bębnowych i bloczków tworzą w powłoce kominy wentylacyjne i zmieniają kubaturę zadaszonej przestrzeni. System może dynamicznie reagować na zmienne warunki powodując dzięki skali deformacji powłoki i dobranym minimalnym przekrojom konstrukcji nośnej wrażenie poruszania się całego obiektu i swoistego zawieszenia dachu nad ziemią. Dobrane wymiary modułowe elementów o długości nieprzekraczającej 588cm i połączeniach śrubowych pozwalają na łatwy transport naczęp o długości 6m z podnośnikiem HDS oraz szybki montaż w dowolnej, relatywnie płaskiej lokalizacji. Dzięki betonowym ławkom-balastom wyeliminowany został również problem stabilności i niemożności ingerowania w posadzki przestrzeni publicznych, w których obiekt będzie się pojawiał. Powierzchnia całkowita pawilonu to 228m², z czego zadaszona to 116m².

Proponowana lokalizacja na osi Teatru Wielkiego jest lokalizacją potencjalną, albowiem mobilny charakter obiektu predystynuje go do bycia umieszczanym w różnych kontekstach.

PRZYJĘTE PODSTAWOWE ZASADY FUNKCJONOWANIA PAWILONU:

1: ELASTYCZNY RZUT BEZ DZIELĄCYCH PRZESTRZEŃ PODPÓR

umożliwiający zamknięcie przestrzeni zadaszonej kurtyną i oddzielenie strefy wydarzenia od strefy "foyer" lub otwarcia na otoczenie poprzez rozsuniecie kurtyn i zatarcie granicy między strefą zadaszoną, "foyer" oraz przestrzenią miasta

2: GRAWITACYJNE WYMUSZENIE RUCHU POWIETRZA

pawilon jest częściowo przekryty dachem, którego forma pozwala na wprowadzenie powietrza zarówno przy zasuniętej, jak i odsuniętej kurtynie bocznej. Penetrujące zimniejsze powietrze ogrzewając się pod powierzchnią zadaszenia uchodzi poprzez "kominy" w jej najwyższych punktach.

3: ZMIENNOŚĆ FORMY DACHU POD WPLYWEM ILOŚCI UŻYTKOWNIKÓW

elastyczna powłoka rozciąga się pod wpływem impulsu przekazanego przez czujniki CO² do serwowatorów w wyciągarkach bębnowych, co unosi w górę strefę zużytego powietrza oddalając ją od przebywających we wnętrzu osób, a zmiana natężenia CO² przekłada się na naciągany odcinek liny.

4: ZMIENNOŚĆ FORMY DACHU POD WPLYWEM TEMPERATURY POWŁOKI

elastyczna powłoka rozciąga się pod wpływem impulsu przekazanego przez czujniki temperatury zewnętrznej do serwowatorów w wyciągarkach bębnowych, co unosi w górę strefę ogrzanego powietrza gromadzącego się pod powłoką oddalając ją od przebywających we wnętrzu osób.

OPIS TECHNICZNY:

Konstrukcja nośna pawilonu składa się z przestrzennej ramy z profili zimnogiętych zamkniętych lakierowanych bezbarwnie o przekroju 12x12cm oraz z elementów służących do montażu betonowych ławek balastujących, z profili zimnogiętych zamkniętych lakierowanych bezbarwnie o przekroju 15x5cm. Kratownica dodatkowo jest skratowana ciągniami stalowymi Ø8mm.

Do kratownicy przy pomocy dwóch pasów naciągu z lin stalowych Ø8mm montowany jest wieniec z kątownika 15x7cm, na który naciągnięty jest materiał zadaszenia (powłoka).

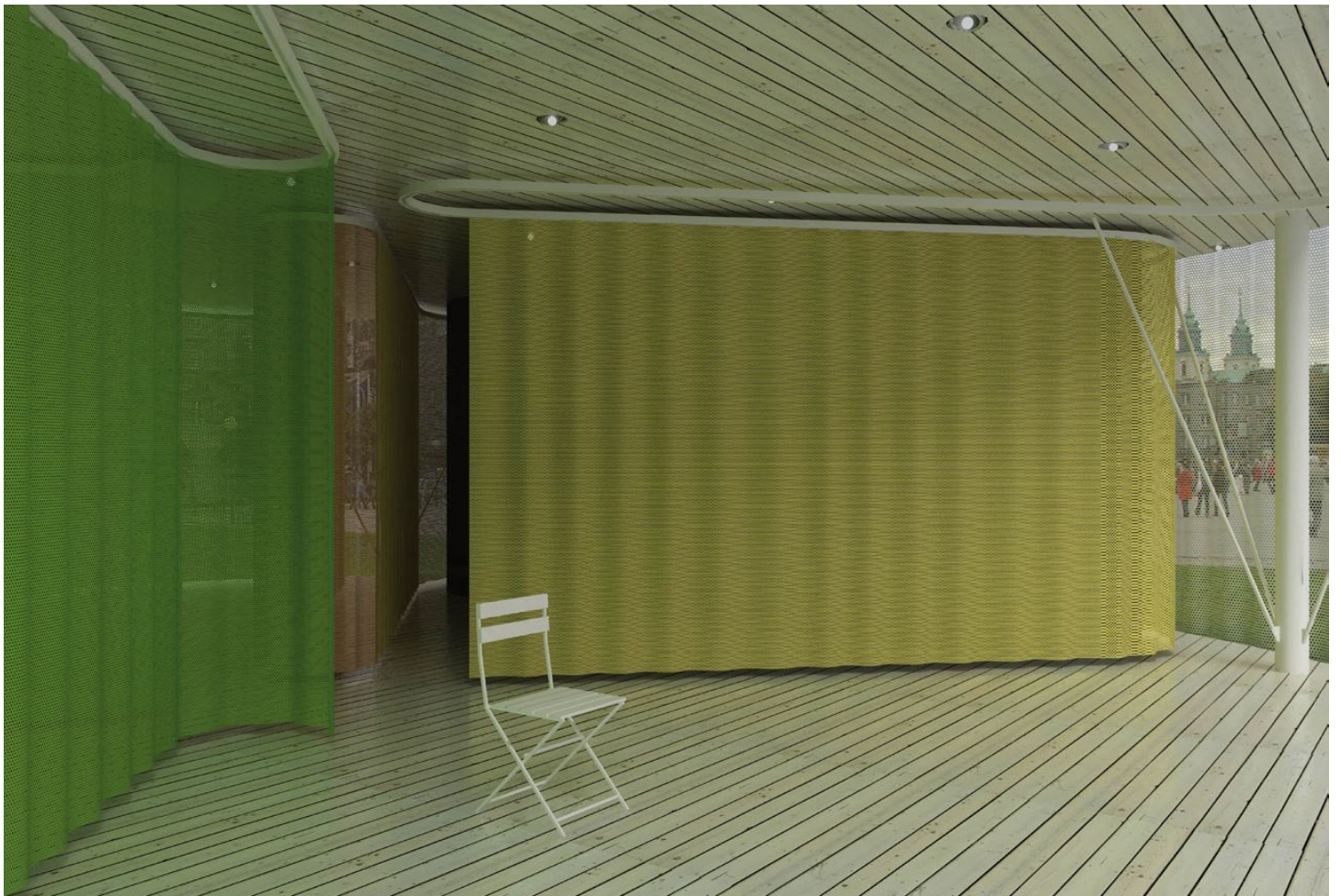
Zadaszenie wykonane jest z elastycznego białego poliestru z dodatkiem Lycry pozwalającego na rozciąganie poprzez system zamocowanych do niego w ośmiu punktach lin na bloczkach. Punkty montażu lin rozciągających to wykonane z lakierowanej białej stali dyski służące za nieprzepuszczające wodę kominki wentylacji grawitacyjnej. Naciąganie powłoki ma miejsce pod wpływem uruchomienia wyciągarek bębnowych z falownikami (efekt organicznego ruchu) wprawianych w ruch impulsem wysłanym przez czujniki temperatury (ponad powłoką) i czujniki dwutlenku węgla (CO²) w listwie niskoprądowej zamocowanej w pasie wieńca pod powłoką wraz ze źródłami światła (punktowe spoty). Dodatkowo wzdłuż wieńca biegnie pas lamp LED oraz listwa montażu kurtyny z białego poliestru wykonanej z ośmiu sekcji materiału i suwanej manualnie. Kurtyna ma wszyty tunel, w który wsunięte są ołowiane obciążniki. W czterech rogach pawilonu znajdują się betonowe ławki służące stabilizacji struktury przeciw ruchom wiatru wznoszącym (odrywającym ją) od podłoża.

W jednej z ławek znajduje się pustka mieszcząca rozdzielnicę elektryczną oraz skrzynkę sterowania.

WYPOSAŻENIE WNĘTRZA:

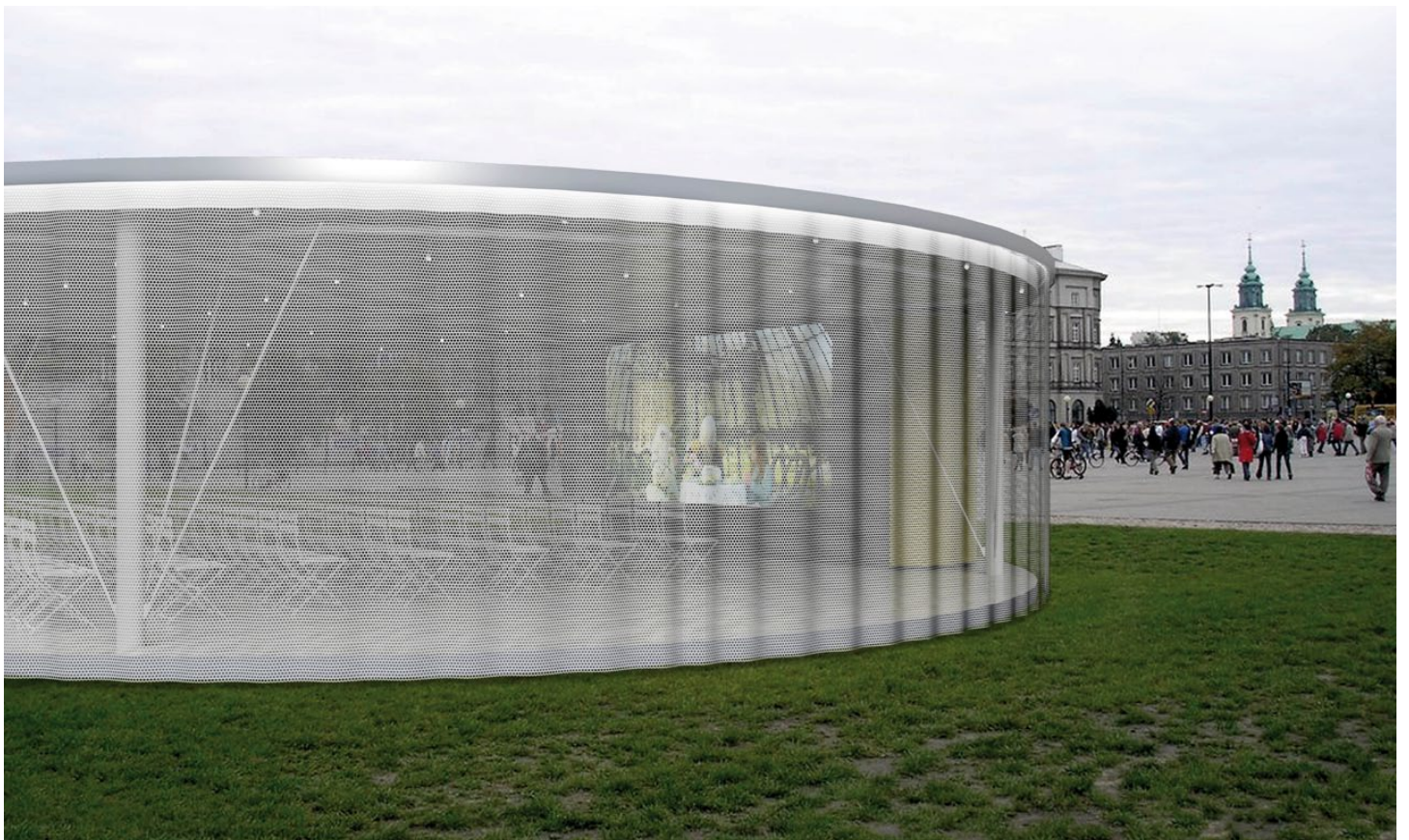
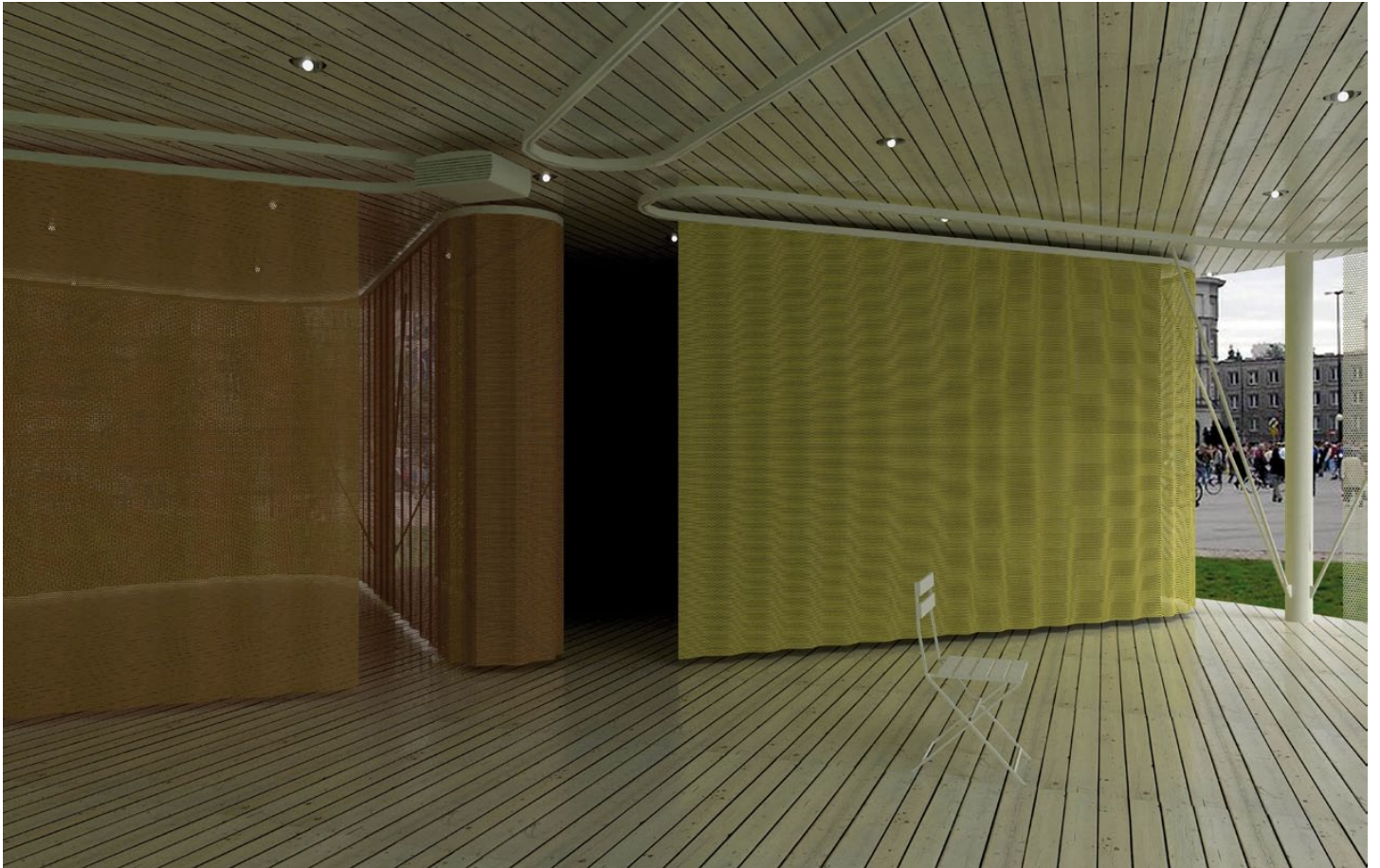
Priorytetem projektowym pawilonu jest jak największa elastyczność funkcji, dlatego wszystkie przewidziane elementy wnętrza są mobilne. We wnętrzu pawilonu znajdzie się więc jeżdżący, dwuczęściowy box na wszystkie wymagające zabezpieczenia elementy (sprzęt audio-wideo, kable, krzesła, etc), wykonany z płyty wykończonej HPL. Jego geometria pozwala na pełnienie funkcji rozpraszacza dźwięku i zastawki-parawanu, w zależności od potrzeby. Dodatkowo pawilon wyposażony jest w zewnętrzny ruchomy zestaw multimedialny służący informacji o bieżących wydarzeniach mający formę postumentu. Jedynym meblowym wyposażeniem pawilonu są szare i białe krzesła składane, np. Pedrali Enjoy charakteryzujące się dużą odpornością na warunki zewnętrzne.

DJORDJE ALFIREVIC, SANJA SIMONOVIC

DJORDJE ALFIREVIC, SANJA SIMONOVIC

EXPLANATION OF WORK

Concept

The Pavilion represents “live” theater, in which different performances and experiments take place in the field of art. In that sense, the Pavilion joins the theater, cinema, dance, lecture and exhibition hall into one unique public performance promoting the activity of the Great Theater (Teatr Wielki – Opera Narodowa), in which the public participates.

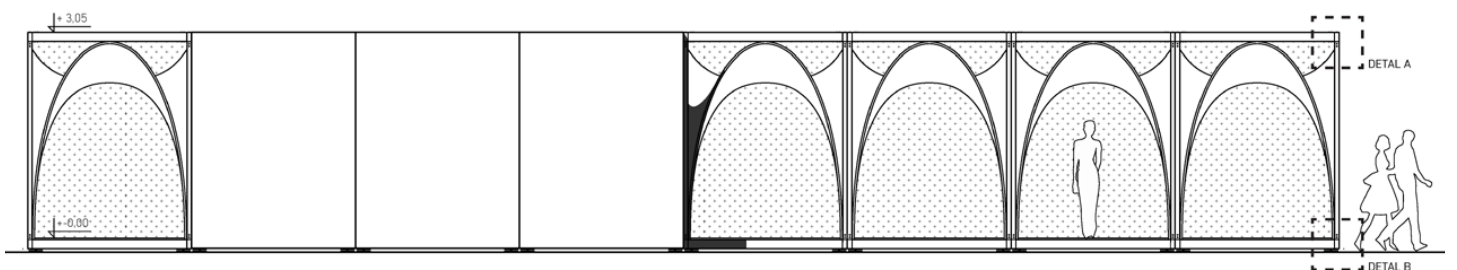
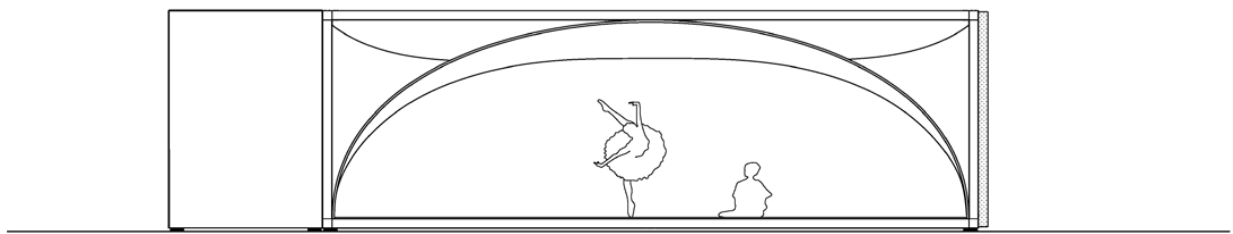
Context and Design

The suggested position of the pavilion is in the fringe area of the park, in the direct vicinity of the building of the Great Theater. The circular form of the pavilion is a subtle response to the conditions of the natural environment and it allows an equal visual experience from all sides. The facade consists of movable „curtain-walls“, which can slide manually or automatically along the sliders positioned immediately below the ceiling. By moving the curtains, different spatial frames are defined and this enables a multipurpose use of the space. The Pavilion has an introvert-extrovert character. Depending on the position of the curtain-walls and type of activity, the space of the pavilion can be closed entirely (for lectures, projections, promotions), partially or it can be opened to the surroundings engaging its direct vicinity (performances and concerts).

Materials and Structure

The basic roof structure of the pavilion consists of the beam grillage (made of laminated wood 5/30cm in dimension) with toes. The roof is supported by 4 steel columns of circular cross-sections Ø20cm, which were stiffened to the beam grillage with steel wires. The columns are jointly-pinned to the base with steel pedestals. The structure of the pavilion floor consists of wooden beams 5/20cm in dimension, which are distanced from the ground by a galvanized substructure. The floor and ceiling finishing is of wooden sheet piles, colored in white and with a final coating of waterproof, highly-reflective varnish. The roof cladding is from galvanized aluminum sheet metal, painted in white with a highly reflective varnish. The columns, like the roof cladding, are painted in a protective highly-reflective white varnish. Halogen lamps with an external diameter of Ø15cm are installed into the ceiling. Walls of the technical rooms are from gypsum plasterboards placed over the galvanized steel substructure, with a dark gray matte finishing coat. The entrance door of the room is in the same color as the walls and it follows the outer wall contour. The curtains (the external curtain is white and the internal ones are in different pastel tones) are hanging from the ceiling structure by steel sliders of a box-like profile, with a final white coating and are distanced 5cm from the ceiling. The projection screen is 500x225cm, and it is centrally positioned onto the wall of the technical room. The screen can be folded into a box hidden under the structure above the technical room. The furniture can be folded and stored into the technical room as well.

KONRAD BASAN I TOMASZ BUDZIŃSKI

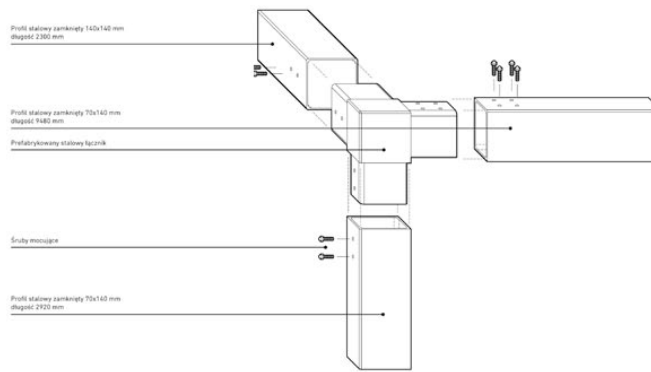

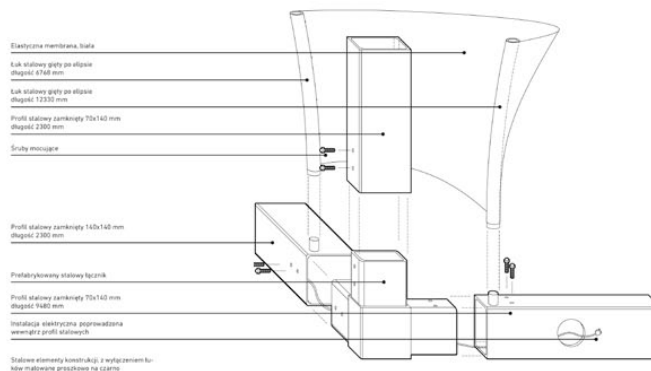
KONRAD BASAN I TOMASZ BUDZIŃSKI

DETAL A
Dimensia

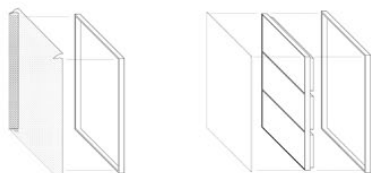
DETAL B
Dimensia

TYPY ELEMENTÓW OSŁONOWYCH *Dimensia*

Rama z obiciem tekstylnym

Rama pełna multimedialna

MODUŁ PAWILONU *„Komuniteria*

Szkieletowo - geometryczna minimalistyczna

Konstrukcja - stalowy

Moduł - całości

Vault PAVILION

Spis treści

1. Wstęp

2. Opis koncepcji zagospodarowania
3. Opis rozwiązań architektonicznych
4. Opis układu funkcjonalnego
5. Układ konstrukcyjny i rozwiązania materiałowe
6. Ekonomika zastosowanych rozwiązań
7. Instalacje elektryczne
9. Zestawienie powierzchni i parametry wielkościowe

1. Wstęp

Głównym założeniem przedstawianego projektu pawilonu OperaLab jest próba stworzenia obiektu, który poprzez uniwersalność oraz ponadczasowość rozwiązań funkcjonalnych, a także formalnych, będzie stanowić nie tylko atrakcyjne tło - ramę dla wielu wydarzeń promocyjno-kulturalnych, ale także obiektu niebanalnego, harmonijnego który, może zainteresować i zwrócić uwagę odbiorców, a co za tym idzie zaprosić do dalszej eksploracji prezentowanych w nim idei.

2. Opis koncepcji zagospodarowania terenu

Proponowany projekt pawilonu Opera LAB to zgodnie z założeniami konkursowymi to obiekt o charakterze czasowym nie będącym stale związanym z gruntem. Przedstawione na planszach projektowych zagospodarowanie terenu stanowi jedynie jedną z przestrzeni w której pawilon może się znaleźć. Zaproponowany w projekcie powtarzalny moduł i ściągalne elementy osłonowe umożliwiają dostosowanie gabarytu i otwartości pawilonu do przestrzeni w której będzie ustawiany.

3. Opis rozwiązań architektonicznych

Forma pawilonu jest swoistym dialogiem między silnie zarysowanym prostopadłościennym konstrukcyjnym szkieletem oraz miękką i plastyczną płaszczyzną sklepienia. Jest również konfrontacją historycznych konotacji form sklepiennych opartych na łukach ze współczesną lekką w wyrazie technologią wykorzystanych rozwiązań.

Projektowany pawilon powstały jako złożenie modułów pozwala na uzyskanie przestrzeni o otwartym planie, bez wewnętrznych słupów czy podpór. Dzięki temu możliwa jest dowolna, zależna od potrzeb aranżacja. Przedstawiona na rzucie aranżacja ma wyłącznie charakter poglądowy. Pojedynczy moduł, poprzez zastosowane rozwiązania techniczne, daje możliwość rozłożenia i postawienia go we wnętrzach - holach, galeriach.

4. Opis układu funkcjonalnego

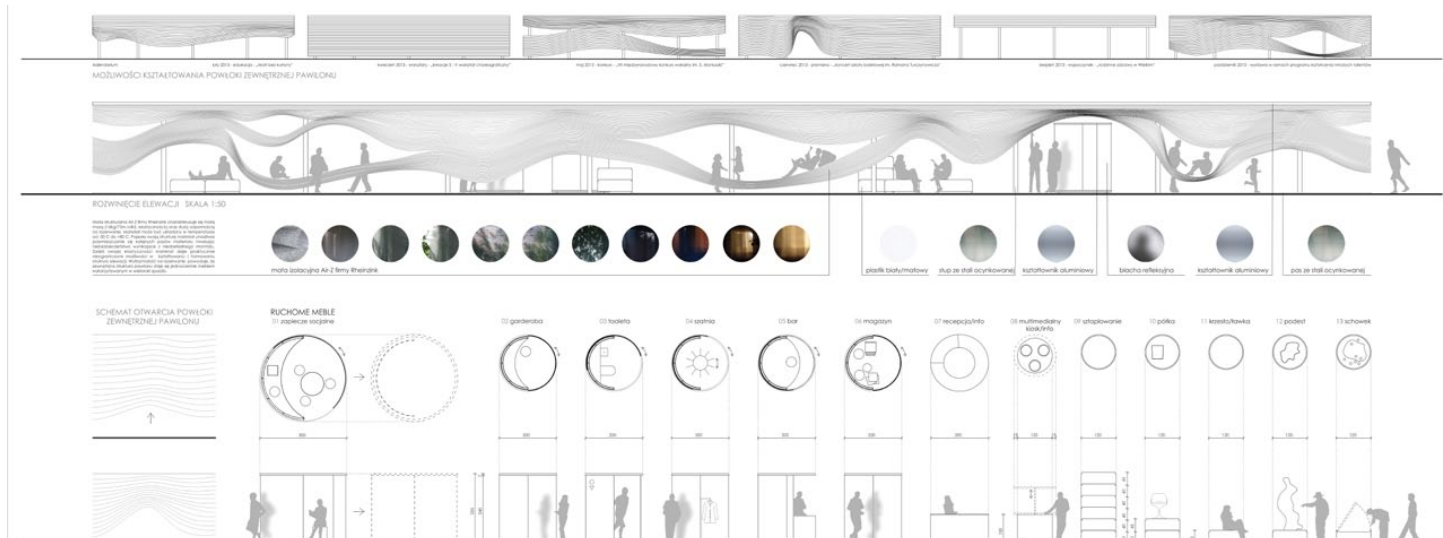
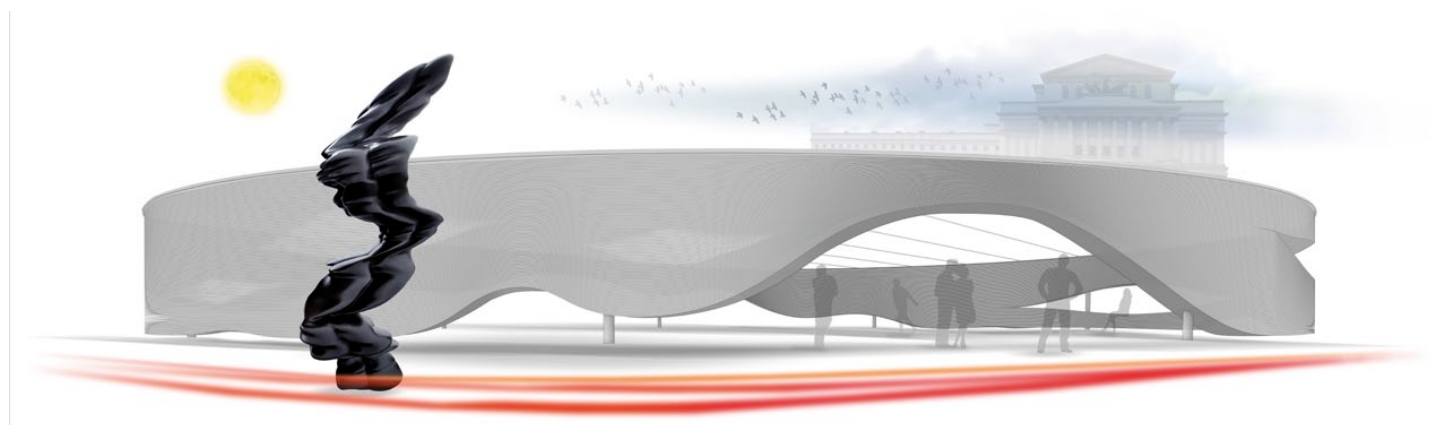
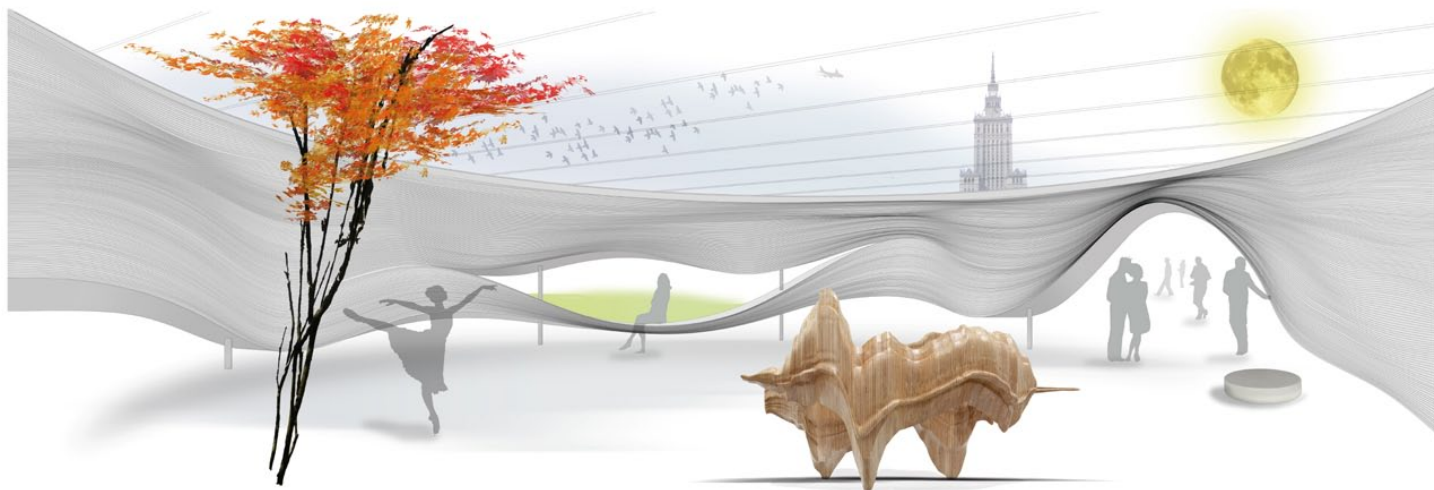
Pawilon wykonany jest z modułów umożliwiających zmianie układu i szerokie spektrum aranżacji. Zaplecze techniczne zostało wydzielone jako osobny zamknięta przestrzeń i jest ustawiane wzdłuż obrysu pawilonu. Możliwość wprowadzenia dodatkowych drzwi do zaplecza technicznego zapewni jego obsługę z zewnątrz. W celu zapewnienia dostępności dla osób niepełnosprawnych przewiduje się ustawianie dodatkowej rampy-podestu najazdowej umożliwiającej pokonanie około 20cm wysokości.

Zestawienie powierzchni:

- Wymiary zew. modułu (dł. x szer. x wys.) -	9.76m x 2.44m x 3.20m
- Powierzchnia Pojedynczego modułu -	23.8m ²
- Powierzchnia użytkowa modułu (o wysokości min 150cm)	22.7m ²
- Powierzchnia zaplecza technicznego	16.8m ²
- Wymiary zew pawilonu (8modułów bez zaplecza)	9.90m x 19.96m x 3.25m
- Wymiary zew pawilonu (8modułów plus zaplecze)	12.05m x 19.96m x 3.25m
- Powierzchnia pawilonu	206.9m ²
- Powierzchnia użytkowa pawilonu	176.0m ²

NARCHITEKTURA /

BARTOSZ HADUCH, ŁUKASZ MARJAŃSKI, EWA NADTOCZY

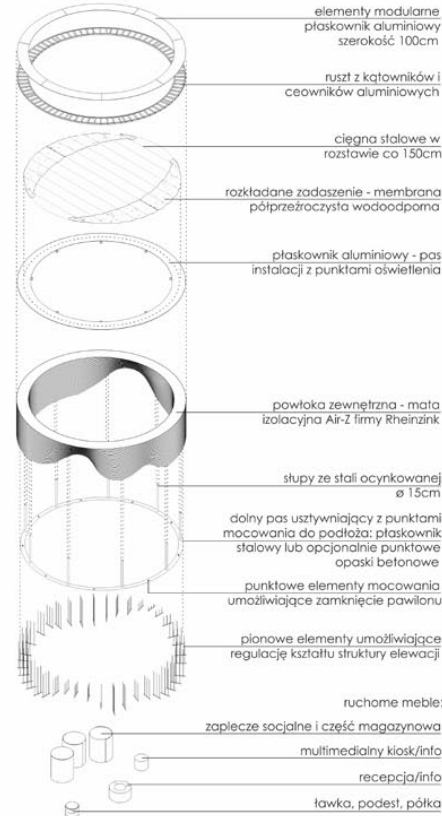

PAWILON O

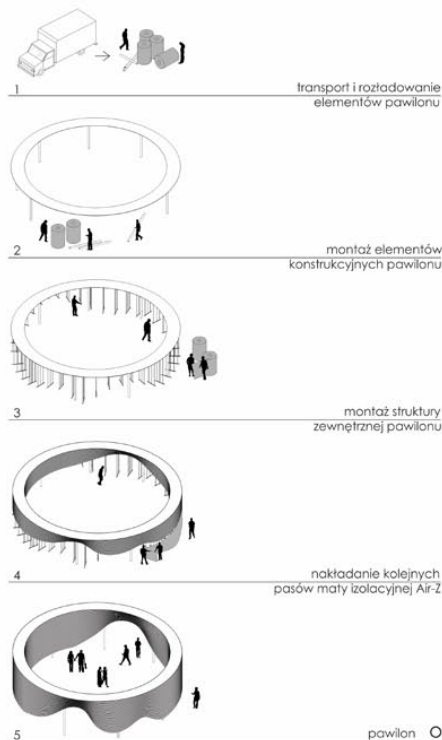
O. Okrąg, koło, walec - to uniwersalne figury, które łatwo można wkomponować i dostosować do różnych warunków kontekstualnych, od wnętrza Opery Narodowej po rozmaite przestrzenie publiczne. Podobne kształty znajdziemy również w przepojonych wyznacznymi dźwiękami wnętrz Teatru Wielkiego (w zdobieniach sufitów, meblach, lampach i na pokładach) oraz w zapożyczonych technologicznie produktach BMW. Baszki na tych najprostszycy, owalnych formach stwarzają się również w postaciach wytworów związanych z działalnością Operalab (spektakli, pokazów tańca, projekcji filmowych, paneli dyskusyjnych, ekspozycji itp.), obdarzając je znaczeniem o ogólnodostępny, hierarchiczny charakter przestrzeni i umożliwiając różne, zmienne sferalizacje funkcjonalne (wizualna rola, z wyjątkiem, rekreacja lub sportem). Zewnętrzna powłoka pawilonu pełni rolę ruchomej „kurtyny teatralnej” - czasem oddzielając, a czasem łącząc wnętrza z zewnątrz. Pozytywne walory estetyczne i funkcjonalne materiału izolacyjnego Air-Z firmy Rheinzink tworzą gęstą strukturę, którą można dowolnie kształtować, tworząc przy okazji siediska, hamaki, ławki, półki i άλλα kadujące otoczenie. Płynna forma może też służyć jako ściana ekspozycyjna lub ekran dla projekcji multimedialnych. Wytrzymały i odporny na warunki atmosferyczne materiał Air-Z daje ciekawe efekty wizualne związane z przenikaniem i filtrowaniem światła, zmieniając charakter pawilonu w zależności od warunków atmosferycznych, pory dnia lub nocy. Co ważne, jest on wykorzystany w procesie recyklingu plastikowych odpadów, ma niewielką masę, jest łatwy w montażu, a po zwinięciu w rolki wygodny w transporcie.

Kolejnym elementem umożliwiającym różnorodne warianty funkcjonowania pawilonu jest ruchome zadaszenie z wodoodpornej membrany, które po złożeniu można schować w strukturze elewacji. Różne meble, modułowe meble (punkty informacyjne, stanowiska z panelami dotykowymi, garderoba, szafki, siediska, bar itp.) pozwalają na wiele układów aranżacyjnych we wnętrzu i na zewnątrz budynku. Na konstrukcję pawilonu składają się modułowe elementy ze stali ocynkowanej i aluminium. Projekt powinien być również uszczelniony o spójny systemem identyfikacji wizualnej i oznakowy dostęp do internetu bezprzewodowego.

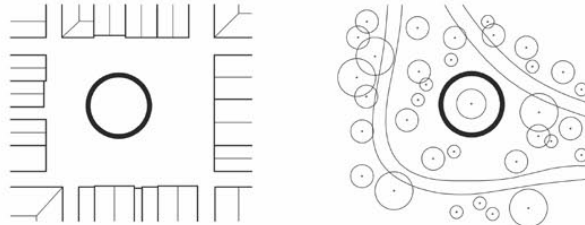
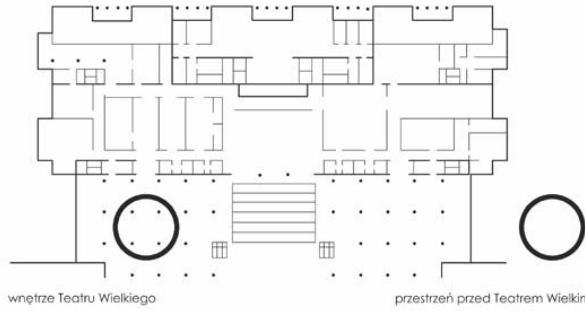
Wymienione elementy, bazujące na najprostszych formach i materiałach, tworzą zmienną, mobilną strukturę, możliwą do zastosowania w wielu kontekstach. Pawilon O to uniwersalna, wielofunkcyjna i otwarta przestrzeń integrująca różne formy sztuki z miastem i jego codziennym życiem.

AKSONOMETRIA

SCHEMAT TRANSPORTU I MONTAŻU PAWILONU

PLANY SYTUACYJNE Z PRZYKŁADOWYMI LOKALIZACJAMI SKALA 1:500

SCHEMATY ROZKŁADANIA DACHU

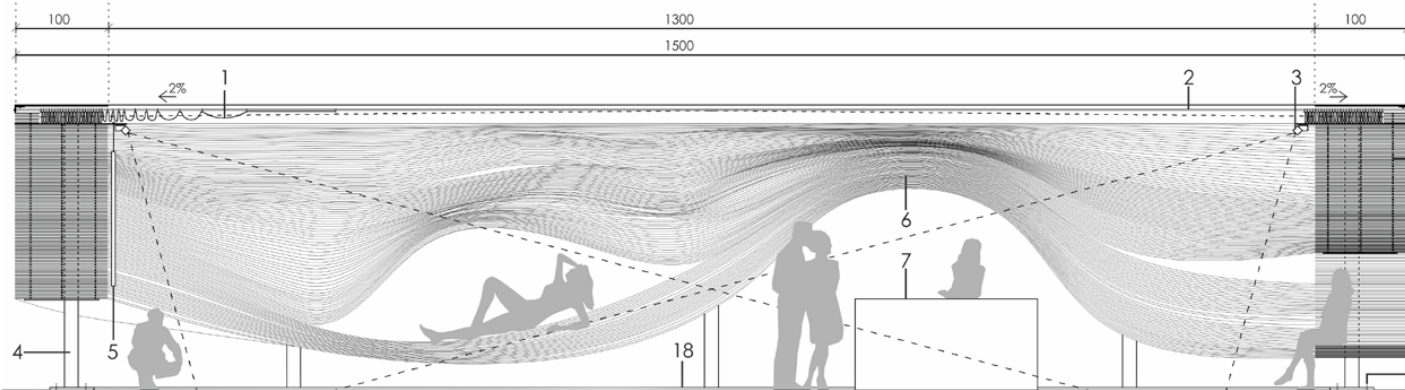
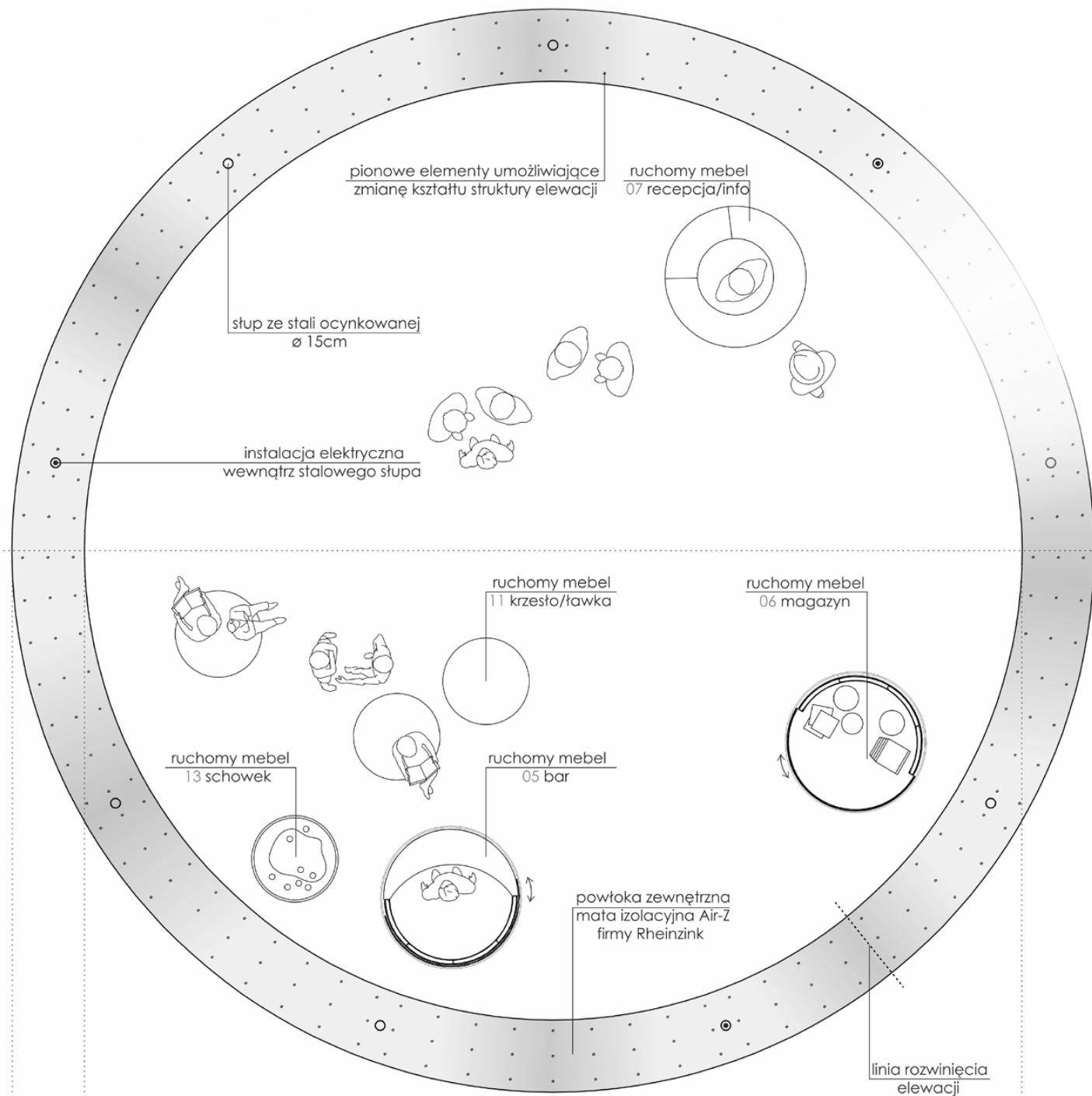

MOŻLIWOŚCI ARANŻACJI ZA POMOCĄ RUCHOMYCH MEBLI

SCHEMATY FUNKCJONALNE

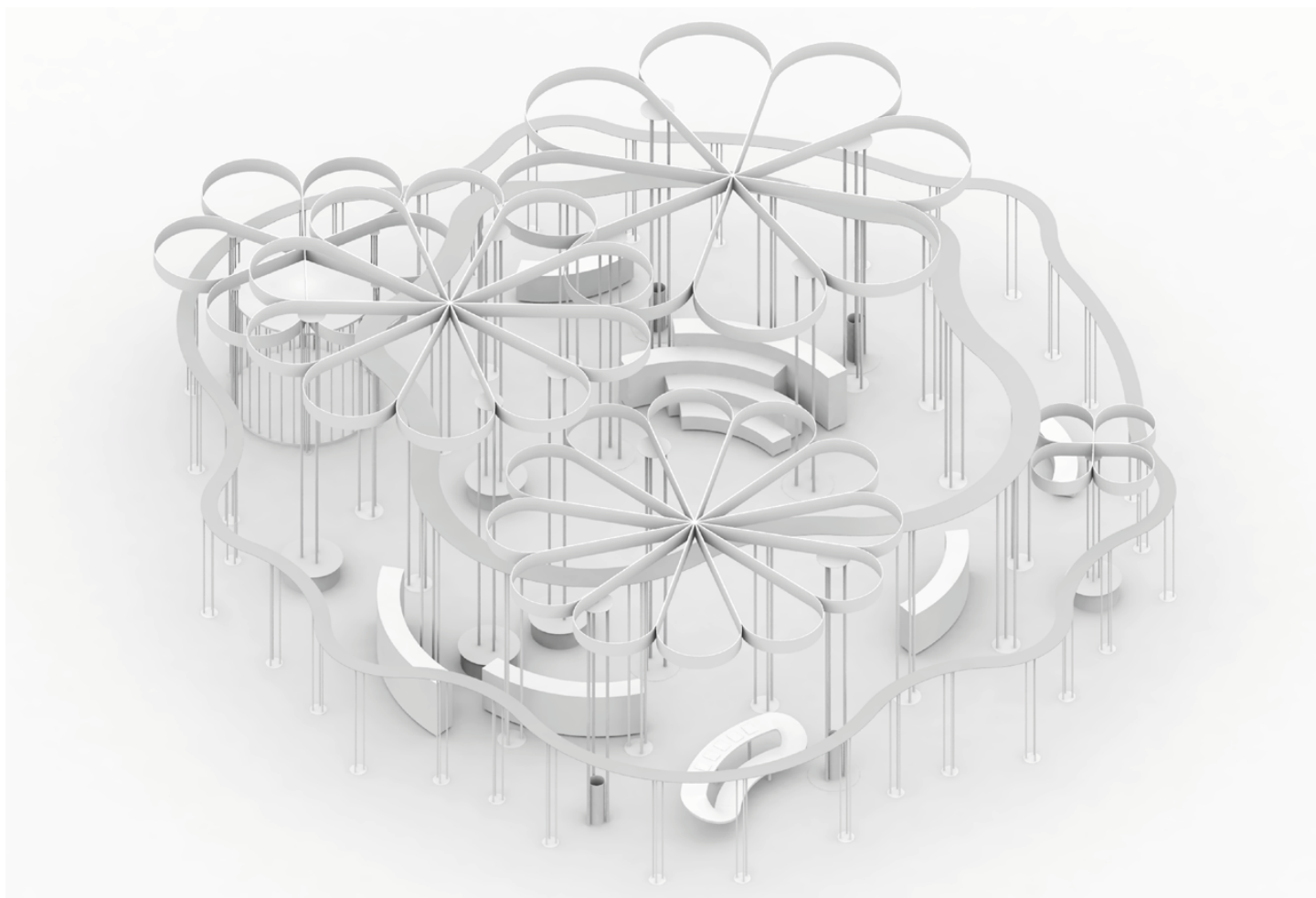

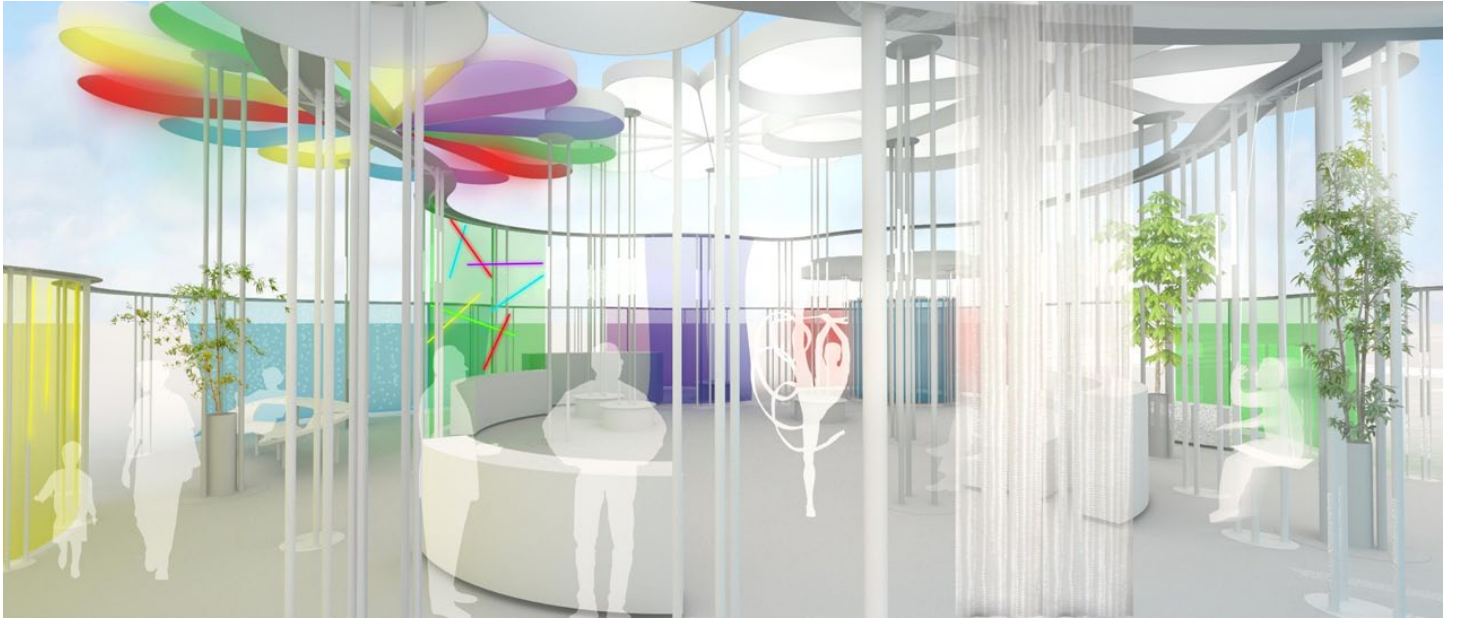
PAWILON O

O. Okrąg, koło, walec - to uniwersalne figury, które łatwo można wkomponować i dostosować do różnych uwarunkowań kontekstualnych, od wnętrza Opery Narodowej po rozmaite przestrzenie publiczne. Podobne kształty znajdziemy również w precyzyjnie wykonanych detalach wnętrza Teatru Wielkiego (w zdobieniach sufitów, meblach, lampach i na posadzkach) oraz w zaawansowanych technologicznie produktach BMW. Bazując na tych najprostszych, owalnych formach staraliśmy się stworzyć ramy dla rozmaitych wydarzeń związanych z działalnością OperaLab (spektakli, pokazów tańca, projekcji filmowych, paneli dyskusyjnych, ekspozycji itp.), dbając jednocześnie o ogólnodostępny, interaktywny charakter przestrzeni i umożliwiając różne, zmienne scenariusze funkcjonalne (związane np. z rekreacją lub sportem). Zewnętrzna powłoka pawilonu pełni rolę ruchomej „kurtyny teatralnej”, czasem oddzielając, a czasem łącząc wnętrze z zewnątrz. Poziome warstwy niezwykle plastycznego materiału izolacyjnego (Air Z firmy Rheinzink) tworzą gęstą strukturę, którą można dowolnie kształtować, tworząc przy okazji siedziska, hamaki, ławki, półki i okna kadrujące otoczenie. Płynna forma może też służyć jako ściana ekspozycyjna lub ekran dla projekcji multimedialnych. Wytrzymały i odporny na warunki atmosferyczne materiał Air Z daje ciekawe efekty wizualne związane z przenikaniem i filtrowaniem światła, zmieniając charakter pawilonu w zależności od warunków atmosferycznych, pory dnia lub nocy. Co ważne, jest on wytwarzany w procesie recyklingu plastikowych odpadów, ma niewielką masę, jest łatwy w montażu, a po zwinięciu w rolki wygodny w transporcie. Kolejnym elementem umożliwiającym różnorodne warianty funkcjonowania pawilonu jest ruchome zadaszenie z wodoszczelnej membrany, które po złożeniu można schować w strukturze elewacji. Również mobilne, modułarne meble (punkt informacyjny, stanowisko z panelami dotykowymi, garderoba, szatnia, siedziska, bar itp.) pozwalają na wiele układów aranżacyjnych we wnętrzu i na zewnątrz budynku. Na konstrukcję pawilonu składają się modułarne elementy ze stali ocynkowanej i aluminium. Projekt powinien być również uzupełniony o spójny system identyfikacji wizualnej i darmowy dostęp do internetu bezprzewodowego.

Wymienione elementy, bazujące na najprostszych formach i materiałach, tworzą zmienną, mobilną strukturę, możliwą do zastosowania w wielu kontekstach. Pawilon O to uniwersalna, wielofunkcyjna i otwarta przestrzeń integrująca różne formy sztuki z miastem i jego codziennym życiem.

BUDCUD / MATEUSZ ADAMCZYK

BUDCUD / MATEUSZ ADAMCZYK

OPIS IDEOWY:

Tożsamość miejsca to atmosfera wytworzona przez relacje przestrzenne jego składowych.

Charakterystyczne dla Teatru Wielkiego są: sala widowiskowa ze sceną oraz kameralna, nieformalna przestrzeń kularów, które tętnią życiem podczas przerw w spektaklu.

Pawilon OPERA LAB odtwarza zastaną sytuację funkcjonalno-przestrzenną, definiując strefy o różnym charakterze, a określonej hierarchii. Pawilon to nie tylko struktura, ale i nowoczesna scenografia. To szierarchizowana aranżacja „arkad” – kularowego obejścia, przestrzeni spektaklu oraz totemów- elementów wertykalnych.

Dwie obręcze o nieregularnym, mimo że wyrysowanym z powtarzalnych elementów, obrysie mogą zmieniać swój kształt, dopasowując się do

kontekstu. Użyte geometrie odcinków obręczy pozwalają na wygenerowanie obrysów pawilonu o różnych proporcjach i kształtach, co pozwala dopasować je do wielu różnych układów urbanistycznych, specyficznych miejsc. Obręcze wsparte są na ażurowych słupach, których konstrukcja została zredukowana do minimum. Konstrukcja całego pawilonu została zredukowana do minimum, ma być lekka, mobilna a zarazem bardzo wytrzymała i atrakcyjna wizualnie.

Pawilon OPERA LAB jest przestrzenią demokratyczną, bo możliwą do moderowania, otwartą i ogólnodostępną.

Strefy o odmiennych funkcjach i atmosferach wydzielone zostały za pomocą podstawowego medium scenografii teatralnej i operowej – kurtyny.

Różne rodzaje zasłon, utrzymane w kolorystyce identyfikacji wizualnej OPERA LAB, pozwalają na wielokrotne, a nawet spontaniczne aranżowanie pawilonu wg specyfiki zaplanowanych w nim zdarzeń.

Kurtyny posiadają różne przezroczystości, tworząc nastrojowe prześwity, dynamiczne perspektywy. Niektóre z zasłon mają wszyte LEDowe światła, które rozpraszają się na tafli materiału, inne sprężone są z multimedialną instalacją i działają jak wielki ekran multimedialny.

Aranżację pawilonu uzupełniają meble powtarzające kształt odcinków obręczy, na których rozpięto kurtyny.

Różne wysokości elementów (30, 60, 90 i 120 cm) pozwalają budować z nich trybuny, widownie, podesty, grupy siedzisk, stoliki czy lady barowe. Te proste mobilne meble wykonane są z cienkiej blachy.

Elementy z których składa się pawilon można dowolnie aranżować, dopasowywać do sytuacji urbanistycznej, w jakiej znajdzie się pawilon OPERA LAB lub też ustawić we wnętrzach Teatru Wielkiego, wykorzystując jako powierzchnie wystawowe, nieformalne przestrzenie spotkań i dyskusji czy strefy relaksu.

OPIS TECHNICZNY:

Słupy – wykonane zostały jako ażurowa konstrukcja składająca się z rur stalowych o przekroju od 3 do 6 cm, całość została stężona w bazie i zwieńczeniu słupa blachą w kształcie koła. Całość tworzy lekką i ażurową konstrukcję samonośną. W zwieńczeniu przewidziano system mocowania słupa do belki. Słup malowany proszkowo na kolor biały RAL 9016. Słupy wstępują w kilku wysokościach - 2,3 i 4 m oraz w wysokościach dopasowanych do pożądanego poziomu zadaszania.

Belka – wykonana ze stali (płyty) o grubości od 1 cm do 2 cm. W belce przewidziano system mocowania belki do słupa oraz system mocowania szyny jezdnej. Całość malowana proszkowo na kolor biały RAL 9016. Belki występują w 11 rodzajach od A do I.

Szyna jezdna - szyna jedna wykonana z profilu U 4 x 4 cm i profilu U 8 x 8 cm (dla belki +4.00 m). Szyna jezdna służy do podwieszania kurtyn i zasłon do belki. Prowadnice zasłon wykonane są z tulejek, stanowią rozwiązanie systemowe. Profil szyny malowany jest proszkowo na kolor biały RAL 9016. Szyny jezdne występują w 11 rodzajach od A do I.

Koryto kablowe - koryto kablowe zlokalizowane jest na wierzchu belki +4.00 m. Koryto ma przekrój 20 x 8 cm. Z tego koryta rozprowadzona jest instalacja elektryczna i oświetleniowa dla całego pawilonu. Koryto malowane jest proszkowo na kolor biały RAL 9016. Koryto występują w 5 rodzajach od F do I.

Oświetlenie – oświetlenie zintegrowane jest z korytem kablowym na belce +4.00 m. Oświetlenie składa się ze standardowego systemu prowadnic i reflektorów. Poza tym oświetlenie zintegrowane jest z zadaszaniem w formie wolnostojącego parasola – kwiatu.

Zadaszenie – zadaszania wykonane zostały z dwóch modułów. Pierwszy to słup lub słupy wolnostojące o konstrukcji analogicznej do tej podpierającej belkę. Drugi moduł to konstrukcja samego zadaszania wykonana z taśmy stalowej wysokiej na 30 cm i grubej na 2 cm. Taśma ta jest zawinięta i tworzy na rzucie formę kwiatu wpisaną w koło, lub też kojarzy się z rozprowadzonymi centrycznie elementami identyfikacji wizualnej OPERA LAB. Zadaszenie to stężone jest po krawędzi zewnętrznej od góry opaską stalową o szerokości 10 cm i grubości 1 cm. Do opaski tej mocowana jest powłoka zewnętrzna zadaszania składająca się z folii PCV o grubości 1 cm zgrzewanej do uzyskania pożądanego kształtu, lub też tam gdzie słup pełni rolę „lampy” to powłoka wykonana jest z membrany PVC i wtedy konstrukcja zadaszania wykończona jest tą membraną od góry jak i od spodu. Konstrukcja zadaszania malowana jest proszkowo na kolor biały RAL 9016.

Kotary – kotary, tworzące ruchome przegrody pionowe pawilonu wykonane są z materiałów niepalnych o różnym stopniu przejrzystości i wytrzymałości. Najwytrzymalsze to kotary wykonane z plecionych siatek stalowych. Przewidziano również kotary multimedialne, ze zintegrowanym oświetleniem LED oraz różnego rodzaju czujnikami.

Wyposażenie – mobilne meble wykonano z cienkiej blachy. Całość pomalowano proszkowo na kolor biały RAL 9016. Część mebli można swobodnie przesuwać, gdyż mają zamocowane kółka.

Kiosk multimedialny - wykonany z blachy o grubości 1 cm, w formie pętli która tworzy ławkę jak i stół. W nacięciach znajdują się zintegrowane urządzenia multimedialne takie jak np. tablety. Kiosk stoi na nogach wykonanych z rur stalowych o przekroju 4 cm. Całość malowana proszkowo na kolor biały RAL 9016.

Dodatkowym elementem tworzącym „kiosk multimedialny” są kotary multimedialne.

Pomieszczenie techniczne – konstrukcja pomieszczenia składa się ze słupków wykonanych z rur stalowych o przekroju 3 cm. Słupki te przymocowane są do posadzki sklejkowe, ułożonej na legarach 4x4 cm. Dach pomieszczenia tworzy lekka konstrukcja stalowa wykończona blachą. Do sufitu zamocowana została szyna jezdna dla kotar. W pomieszczeniu znajduje się instalacja elektryczna i oświetleniowa. Pomieszczenie jest zamknięte.

BIURO KONKURSU

TEATR WIELKI - OPERA NARODOWA
Plac Teatralny 1
00-959 Warszawa
mail: lab@operalab.pl
operalab.pl

patronat medialny

